ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 6 (4256) ВІВТОРОК, 15 СІЧНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Парламентарії планують обговорити трудові права громадян

Нині у Верховній Раді зареєстровано 611 законопроектів, які регулюють усі сфери життя суспільства. 364 з них перебувають на розгляді в комітетах, 17 законопроектів Президент визначив як невідкладні. Про це заявив Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк на вчорашній погоджувальній раді керівників парламентських фракцій і комітетів. З огляду на це, за його словами, було б доцільно розглянути питання щодо продовження першої сесії Верховної Ради шостого скликання (з подібним проханням звернувся і Президент України. — **Авт.**) щонайменше на тиждень.

Сьогодні та в п'ятницю, 18 січня, народні депутати працюватимуть у сесійному режимі. А 16 і 17 січня розглядатимуть у парламентських комітетах ті законопроекти, які Президент України просить розглянути як невідкладні. ➤СТОР. 2

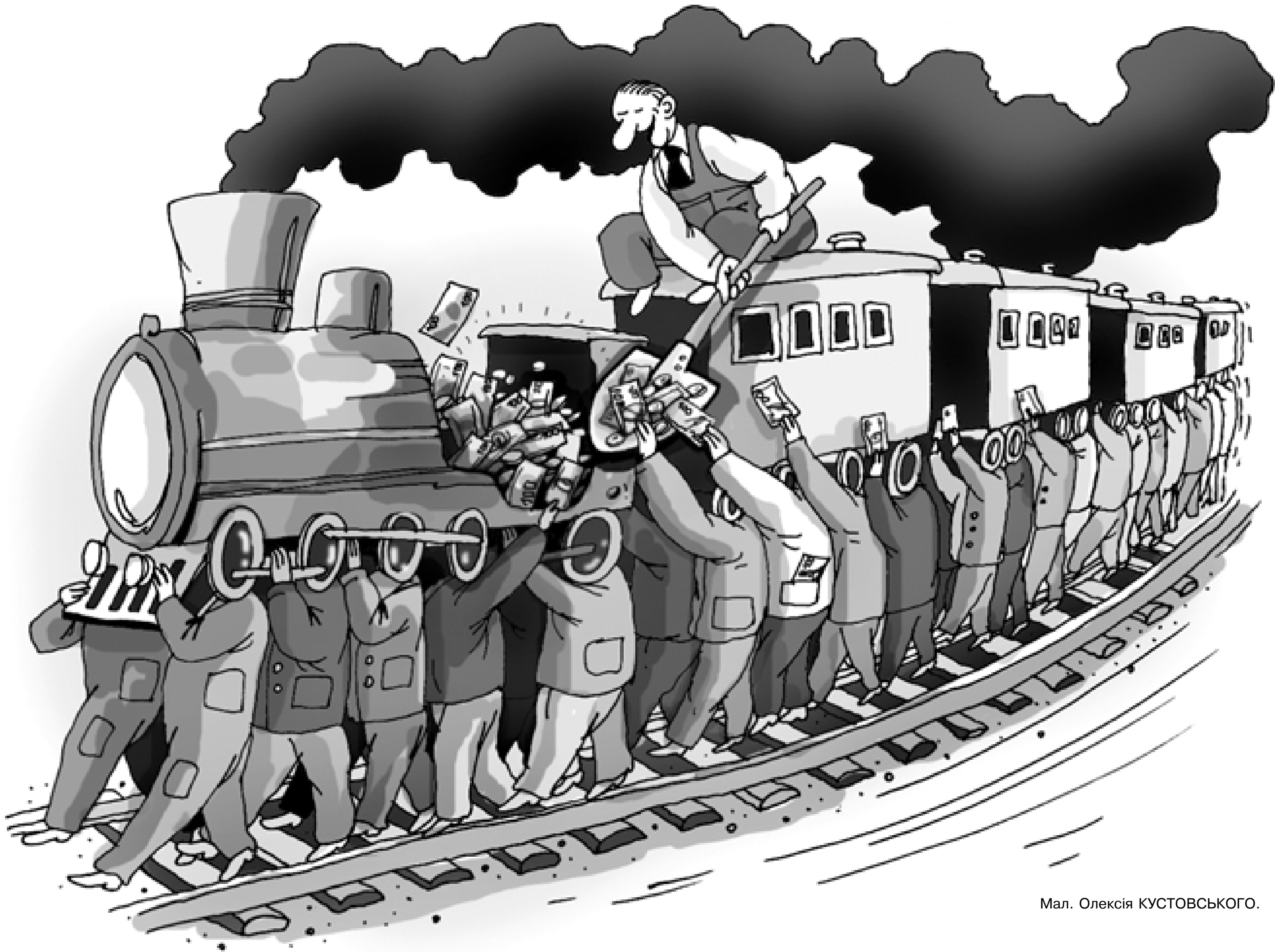
Вкладників просять не створювати ажіотажу

Натомість краще пильнувати за тим, щоб не ошукали шахраї.

Бо, як попередила СБУ, вже з'явилися фірми, котрі пропонують вкладникам відновити реальну вартість знецінених грошових коштів з допомогою двосторонньої угоди для нібито отримання компенсаційних виплат через судовий позов до Ощадбанку України. Діяльність таких фірм зафіксовано в Івано-Франківську, Тернополі, Львові. Клієнт надає комерційній фірмі копію ощадної книжки, паспорта та ідентифікаційного номера і сплачує готівкою 1 відсоток від суми вкладу, а також певну суму за надання послуг. Тим часом законних підстав вимагати негайної виплати коштів із компенсаційних рахунків власники вкладів не мають, оскільки законодавство України передбачає поступову виплату. Тож СБУ рекомендує звертатися лише до державних установ, а не до посередників. ➤СТОР. 5

Як хочу, так і кручу

Залізниця знову накрутила ціни на свої послуги. На якій підставі, не знає навіть Антимонопольний комітет

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Але найдивніше те, що знайомитися з новими тарифами пасажирам та відправникам вантажів довелося заднім числом і в дуже оригінальний спосіб!

Судячи з даних Міністерства транспорту і зв'язку, датою старту нових розцінок було 1 січня 2008 року. Підвищення тарифів на перевезення пасажирів, багажу і вантажів залізничним транспортом внутрішнього сполучення становить 8,7 відсотка. А повідомлення про це з'явилося в інформаційній мережі лише 8 січня, до того ж з уточненням: «Згідно з наказом, на вокзалах і пунктах продажу проїзних документів пасажири мають можливість одержати вичерпну інформацію про зміни до тарифів і їх запровадження».

➤СТОР.10

ПОДІЇ

У Грузії знову акції протесту

Одна з наймасовіших в історії Грузії вуличних акцій пройшла у неділю в центрі Тбілісі. Там мітингували прихильники грузинської опозиції. Їх головна вимога — проведення другого туру президентських виборів, перемогу на яких, за офіційними даними, здобув Михайло Саакашвілі, **передає УНІАН.** Наступна масова акція протесту запланована на сьогодні.

Лідер з приватизації

За результатами приватизації минулого року Рівненщина лідирує у західному регіоні. Про це повідомили у регіональному відділенні Фонду держмайна. 2007 року до державної скарбнички від малої приватизації, продажу пакетів акцій ВАТ та оренди держмайна надійшло понад тридцять три з половиною мільйона гривень. Це — другий показник в Україні після столиці. У новому році регіональне відділення збирається прозоро провести приватизацію кількох важливих для економіки Рівненщини підприємств та об'єктів, від чого залежить не тільки їх подальша діяльність, а й економічні зрушення в окремих районах і містах, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

В'язні Сокальської виправної установи підпалили себе

Інцидент стався у неділю. Двоє засуджених облили себе бензином і підпалили. У такий спосіб, за їх словами, вони протестували проти незадовільних умов утримання, зокрема і якості питної води. В одного з ув'язнених — 50 відсотків опіків. Припускають, що бензин засуджені могли взяти із паливного бака автонавантажувача. Чому пальне доступне для засуджених? Питання відкрите.

Сокальська виправна установа на Львівщині, де відбувають покарання за скоєння особливо тяжких злочинів, не вперше стає територією «НП». Нещодавно звідси втекли в'язні, **повідомляє наш власний кореспондент у Львівській області Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

КОРОТКО

- **Уряд готовий виділити 850 мільйонів гривень на будівництво метрополітену в Дніпропетровську в 2008 році.**
- **Депутати Полтавської міськради дали згоду побудувати на території заповідника «Поле Полтавської битви» музей українського козацтва та пам'ятник Іванові Мазепі, *інформує наш власкор Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.***
- **Учора практично весь Кременчук залишився без питної води.**
- **Під час зимової студентської сесії в Міністерстві освіти та науки працює «гаряча лінія».**

(За повідомленнями Укрінформу.)

ПЕРЕДПЛАТА

Редакція «Голосу України» запланувала до видання серію книг з новітньої історії України.

Перша — «Еволюція влади». Тут розміщено докладну інформацію про становлення в період з 1991 по 2007 роки трьох гілок влади: законодавчої, виконавчої і судової. Фактично це перша спроба узагальнити розпорошений по різних джерелах історичний матеріал. Книга має понад 500 добре ілюстрованих сторінок. Вартість — 20 грн. Щоб отримати видання, треба перерахувати кошти на рахунок 5 відділення КФ ПУМБ м. Києва, р/р 26007962480511, код ЄДРПОУ 13670848, МФО 322755, і надіслати копію квитанції до редакції «Голосу України». Чітко вказати зворотну адресу.

Книга вийде у світ у першому кварталі цього року.

Передплата прийматиметься до 15 березня 2008 року.

Наступним друком вийдуть книги:

- «Свідки історії» — роздуми голів Верховної Ради різного скликання про події в державі протягом останніх 16 років;
- «Парламентська хроніка» — події, які відбувалися в парламенті, починаючи з 1 січня 1991 року.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Буде силовий супермонстр?

Міністерство внутрішніх справ створює Національне антикорупційне бюро (НАБ). Окрім того, в структуру міністерства пропонується включити Національну міліцію, Національну гвардію (внутрішні війська), державні Міграційну і Прикордонну служби, Прикордонну міліцію, сили МНС.

Одним із авторів пакета відповідних законопроектів є радник міністра внутрішніх справ Геннадій Москаль. З його слів, у функції НАБ входитиме протидія злочинній діяльності вищих державних чиновників. Під наглядом фахівців цієї структури будуть судді Конституційного Суду, Верховного Суду, члени вищих спецсудів, керівники міністерств, народні депутати, депутати Верховної Ради Кримської автономії, облрад, а також держчиновники першої і другої категорій, співробітники Генеральної прокуратури.

Геннадій Москаль сподівається, що вже цього тижня пакет змін у закони вдасться зареєструвати в парламенті. Не виключено, що спочатку він буде переданий у секретаріат Президента і внесений у парламент уже главою держави як невідкладний для розгляду. За пропозицією авторів законопроектів, претендент на посаду директора НАБ пропонується міністром внутрішніх справ і затверджується главою держави. Перед цим кандидатура узгоджується парламентським Комітетом з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Якщо депутати підтримають зміни в МВС, НАБ може почати роботу вже в липні цього року.

Парламентарії планують обговорити трудові права громадян

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.).

Парламентарії планують припинити повноваження окремих колег, а опісля голосуватимуть постанову про призначення Валентина Наливайченка головою Служби безпеки України. Крім того, депутати розглянуть чотири законопроекти про внесення змін до пунктів 14 і 15 розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України (щодо продажу земельних ділянок сільськогосподарського призначення).

Питання ратифікації (угоди між Україною та Європейським співтовариством про реадмісію осіб і між Україною та Європейським співтовариством про спрощення оформлення віз) та календарний план проведення другої сесії Верховної Ради України шостого скликання парламентарії обговорять у четвер.

У сесійну залу виноситься проекти постанови про парламентські слухання на тему: «Про хід виконання в Україні Європейської соціальної хартії (переглянутої)» та «Про стан дотримання конституційних гарантій трудових прав громадян». Депутати визначатимуться і з призначенням позачергових виборів сільських та міських голів і про звільнення суддів. А у другому читанні розглянуть зміни до Закону «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України» (щодо міжнародних поштових відправлень) та до деяких законів щодо забезпечення прозорості відносин власності стосовно засобів масової інформації (друге читання). Для повторного розгляду з пропозиціями Президента внесено зміни до Кодексу про адміністративні правопорушення та до Закону «Про державні нагороди України» (стосовно заснування ордена Свободи та медалі «За врятоване життя»).

Сергій Ківалов.

Якщо народні депутати ухвалять у другому читанні зміни до Регламенту, то сесійне засідання у п'ятницю розпочнеться з години запитань до уряду. «Це буде хороший досвід і хороший знак співпраці між урядом і парламентом», — зазначив Голова Верховної Ради. Народні депутати планують обговорити зміни до Закону «Про вибори народних депутатів України» (щодо порядку прийняття рішення про реєстрацію обраного народного депутата України) та до статті 3 Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу» (щодо зміни строку дії процедури погашення заборгованості).

Наступного тижня Голова Верховної Ради запропонував з 21 по 24 січня працювати у парламентських комітетах. А 25 січня не лише урочисто закрити сесію, а й ухвалити низку законопроектів, серед яких і ті, які глава держави визначив як невідкладні.

Друга сесія розпочнеться з послання Президента України та затвердження програми дій уряду. Крім того, за словами глави парламенту, сесія має бути добре спланована і мати системність та ідеологію. «Ми маємо показати, що вирішуємо конкретні комплексні питання, починаючи з охорони здоров'я і закінчуючи безпекою людей, правоохоронною діяльністю і соціальною сферою», — наголосив Арсеній Яценюк.

Іван Кириленко.

Він також нагадав про президентський указ щодо створення конституційної ради і про прохання глави держави до українського парламенту стосовно направлення до неї своїх представників. «Зрозуміло, що український парламент — один з основних чинників і ідеологів конституційної реформи як такої, — зазначив Голова Верховної Ради. — Тому я просив би, щоб кожна фракція направила своїх фахівців, які здатні працювати у конституційній раді». А сьогодні Голова Верховної Ради має відправити Президенту відповідні списки.

Питання ж щодо конституційної реформи, за словами глави парламенту, було б доцільно розглянути на окремому пленарному засіданні, щоб народні депутати «змалювали магістральні шляхи і своє бачення змін до Конституції».

Людмила НІКІТЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За гуманізм — медаль, за розвиток демократії — орден

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Орден Свободи та медаль «За врятоване життя» можуть з'явитися серед переліку нових державних нагород. Так, орденом відзначатимуть особливі заслуги громадян в утвердженні суверенітету та незалежності України, консолідації українського суспільства, розвитку демократії, соціально-економічних і політичних реформ, відстоювання конституційних прав і свобод. Медаллю нагороджуватимуть за врятування життя людини, активну благодійну, гуманістичну та іншу діяльність у справі охорони здоров'я громадян, запобігання нещасним випадкам з людьми.

Відповідні зміни в закон «Про державні нагороди України» рекомендує парламенту прийняти в цілому **Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.** Законопроект підготовлено на виконання Указу Президента «Про вдосконалення нагородної справи в Україні».

Орденом Свободи, за словами членів комітету, передбачається нагороджувати і громадян України, і громадян іноземних держав. У системі державних нагород України орден Свободи буде на чільному місці — після ордена князя Ярослава Мудрого.

У світовій нагородній спадщині, зазначив керівник служби державних нагород та геральдики при Президенті України В. Репринцев, існували або продовжують функціонувати нагороди, присвячені боротьбі за утвердження ідеалів свободи. Зокрема, вперше Хрест Свободи засновано у 1918 році урядом Фінляндії за участь у визвольній війні.

Комітет вважає, що прийняття законопроекту дасть можливість вдосконалити нагородну справу в Україні, забезпечити її розвиток на засадах демократичності, відкритості, гласності та прозорості, підвищити соціальне значення державних нагород.

До речі, прийняття цього закону не потребуватиме додаткових видатків з держбюджету. Оскільки фінансування витрат на виготовлення ордена Свободи та медалі «За врятоване життя» здійснюватиметься в межах бюджетних видатків, які щорічно передбачаються в державному бюджеті України.

* * *

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи готує зміни закону «Про правові засади цивільного захисту» (щодо техногенної безпеки). Мета законопроекту — привести окремі норми у відповідність до чинного законодавства у сфері захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

Зміни стосуються організації державного управління і контролю у сфері цивільного захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру. Зокрема, уточнюється склад підрозділів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту, визначаються повноваження урядового органу, що має здійснювати нагляд у цій сфері, та його посадових осіб.

На думку авторів, реалізація цих пропозицій дасть можливість законодавчо врахувати практичні потреби вдосконалення організаційних засад цивільного захисту.

Президенти трьох країн зустрілися на Закарпатті

Відбулася дводенна робоча поїздка Президента Віктора Ющенка на Закарпаття. Він зустрівся з Президентом Угорської Республіки Ласло Шойомом та зі словацьким колегою Іваном Гашпаровичем.

Разом із Ласло Шойомом Віктор Ющенко відвідав дві школи у селі Вилоку. Від нашого глави держави навчальні заклади отримали в подарунок комп'ютерні класи, літературу, а також шкільні автобуси, від гостя — DVD-плеєри та спортивний інвентар. На спільній прес-конференції в Мукачевому Президент України акцентував увагу на необхідності активних підготовчих дій до проведення чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

Та основною стала тема економічної співпраці двох країн. Серед конкретних проектів у рамках економічної співпраці Віктор Ющенко назвав добудову вітки залізниці Чоп — Захонь, що дасть змогу збільшити обсяг транзиту вантажів на 30 мільйонів тонн на рік. У контексті перспектив економічної співпраці Президент України також підкреслив необхідність розбудови інфраструктури україно-угорського кордону. Під час зустрічі глави держав обмінялися низкою ініціатив гуманітарного характеру. Президент Угорської Республіки Ласло Шойом підтвердив намір офіційно відвідати Україну в березні цього року.

Глава держави Віктор Ющенко також мав зустріч із Президентом Словацької Республіки Іваном Гашпаровичем. Вони говорили про подальший розвиток транскордонного співробітництва, введення в дію угоди про місцевий прикордонний рух, визнання словацькою стороною голодомору в Україні тощо. Подальшій підтримці належного рівня політичного діалогу зі Словацькою Республікою сприятиме офіційний візит Івана Гашпаровича до України, що запланований на другу половину 2008 року.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

На знімку: Президент України Віктор Ющенко та Президент Угорщини Ласло Шойом під час робочої зустрічі на Закарпатті ознайомилися з програмою обласного фестивалю-конкурсу «Червене вино», який відбувся у Мукачевому.

Фото Михайла МАРКІВА
(прес-служба Президента України).

САМОВРЯДУВАННЯ

І пісню заспівати, і мемуари написати

можуть доброведеличківські ветерани у відкритому нещодавно районному ветеранському центрі «Турбота», який став чудовим подарунком до 20-річного ювілею районної ветеранської організації.

Ідея створення теплого добротного закладу для ветеранів давно хвилювала активістів їх районної організації на чолі з Валерієм Кондратьєвим. Раніше вони тіснилися в малій непристосованій кімнаті. Утілення ідеї в життя стало предметом особливої турботи органів місцевого самоврядування, а головний натхненник і організатор — заступник голови районної ради Любов Каспірович. Разом із головою районної ради Василем Ткаченком, який гаряче підтримав корисне починання, мобілізували всі можливості. Їх, на жаль, у районної представницької влади виявилося не так уже й багато. Але, як кажуть, гуртом можна гори зрушити. А в добрій справі і Бог допоміг, і люди. Фінансовий бік переважно вдалося вирішити за рахунок обласного бюджету. Саме з нього надійшло 30 тисяч гривень у рамках фінансування соціальних програм розвитку територій. У конкурсі, що проводиться в області третій рік поспіль, Доброведеличківська райрада вдруге стає переможцем. Дещо виділили з місцевого бюджету. Не залишилися осторонь і тутешні благодійники, перша серед яких — голова фермерського господарства «Центр» Ніна Селецька.

У новоствореному центрі встановили повний комплект сучасного комп'ютерного обладнання. Придбали нові меблі. Тепер ветеранам є де виготовити необхідні ксерокопії документів, відсканувати книжкову сторінку для підготовки виступу чи засісти за мемуари. Книжкові шафи дбайливо заповнені історичною, довідковою та художньою літературою. Тут можна не лише відпочити, а й отримати сеанс зігрівального масажу. А також виміряти тиск, прийняти найнеобхідніші ліки, що припасені в аптечках медичної допомоги. А поруч — ще й столи з наборами шахів і шашок, телевізор із функцією караоке.

На черзі у ветеранів — відновлення роботи спортивного оздоровчого клубу. А ще доброведеличківські старійшини дуже хочуть відродити ветеранський хор. Бо як же без пісні?!

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімках: на відкриття центру завітало багато гостей. Подарунки голові районної ветеранської організації Валерію Кондратьєву (третій ліворуч) **вручають** (зліва направо) **заступник завідувача організаційного відділу обласної ради Алла Павелко, голова районної ради Василь Ткаченко та заступник голови обласної ради Яків Бондар; ветерани праці Валентин Павлович Голубничий та Іван Григорович Мар'янов полюбляють проводити дозвілля за шахівницею.**

Фото автора.

Протистояння загрожує національній безпеці

РЕГІОН: КРИМСЬКИЙ ВУЗОЛ

Складається враження, що кримські чільники не сповна усвідомлюють усі можливі наслідки спроб розв'язати земельні питання у силовий спосіб та нехтування етнічним чинником, який тут залишається складним. А те, що влада допускає розв'язання суперечок саме силовими методами замість пошуків компромісу, лише загострює проблеми.

Усе це змушує говорити про виникнення небезпечної тенденції подальшого розгортання конфліктного протистояння, причому не тільки в локальних масштабах, зазначають аналітики. Сутички відбуваються з приводу землі, ресурсів, власності із застосуванням різноманітних судових рішень. Водночас чи не всі випадки саме міжетнічного протистояння в Криму офіційно трактуються як такі, що мають на меті сприяти здійсненню законності. Відколи на півострів стали повертатися та облаштовуватися кримські татари, ситуація з «земельними сутичками з етнічною ознакою», непублічною діяльністю місцевих рад і проявами корупції у сфері виділення земельних ділянок, млявими темпами земельної інвентаризації залишається практично незмінною з огляду на її загальні причини, тональність і тенденції.

Ось і нинішній курултай відбувся після великих резонансних зіткнень між правоохоронцями й кримськими татарами, в умовах безперервного «дерибану» кримської землі «інвесторами» та задавненої відсутності чіткої державної політики відносно репатріантів. Тож лідери меджлісу підкреслили, що не відмовляються від принципів ненасилля в національному русі, але доводиться говорити про створення загонів національної оборони. Рішення щодо цього не буде радикальним, але пошук форм, спрямованих на оптимальний захист людей від сваволлі, триватиме. Зокрема, йдеться про мобільні етнічні групи швидкого реагування в разі чергових сутичок за землю. Вони будуть громадськими, за прикладом численних і строкатих козачих формувань півострова.

Характерно, що «дарунком» курултаєві стала чергова відмова депутатів Сімферопольської міськради у будівництві соборної мечеті, ділянку для якої мусульманській общині вони побіцяли виділити ще в 2003 році. А наступного року міськрада дала згоду Духовному управлінню мусульман Криму на збирання документів під землевідвід ділянки. Нині, коли муфтіят Криму зібрав усі необхідні документи і дозволи, пройшов усю процедуру узгоджень по цій ділянці, витратився матеріально, депутати відмовились надавати під мечеть ділянку, яку самі ж виділили (!) на виїзді з міста. Тепер меджліс нагадує, що пішов на цю поступку (погодився з виділенням землі на відшибі) заради досягнення компромісу, але таке рішення депутатів Сімферополя не сприяє гармонізації міжнаціональних стосунків. Варто зауважити, що досі не набув чинності прийнятий парламентом закон «Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою», ветований президентом Л. Кучмою 2004 року. І понині не визначено на законодавчому рівні політико-правовий статус кримськотатарського народу, що певним чином сприяє так званій радикалізації кримськотатарського руху.

Водночас традиційно конфлікти на півострові не вважаються міжетнічними. Їх завчено трактують як суперечності, що виникають у річищі налагодження взаєморозуміння між кримськотатарським населенням і місцевою владою. «Останні події в Криму свідчать про те, що існуюча сьогодні на півострові доволі крихка стабільність перебуває під серйозною загрозою. І якщо з боку органів влади, в першу чергу з Києва, не буде здійснено необхідні заходи проти розгулу дикого російського шовінізму в Криму, то ми стоїмо перед реальною загрозою кровопролитних сутичок», — відзначив на курултаї лідер меджлісу, народний депутат України Мустафа Джемілєв.

Утім, як засвідчили опитування, потенціал добросусідства й толерантності серед пересічних кримчан залишається значним, й ескалації конфліктів не бажає ніхто.

Хто розхитує човен?

Тим часом і надалі нагнітається думка, начебто для рядових жителів півострова проблеми входження України до НАТО, євроазійської інтеграції, другої державної мови, блокування указів Президента про вшанування воїнів ОУН-УПА та жертв політичних репресій і голодоморів є значимішими від дедалі відчутнішого зубожіння населення, стрімкого зростання цін на продукти харчування і послуги, високі комунальні тарифи та дедалі гіршу екологічну ситуацію.

А півострівна преса невтомно друкує «відгуки кримчан», які «одностайно сумніваються» в тому, чи справді були голодомори в Україні, чи таки дійсно вони стали геноцидом народу. Укази Президента нашої держави про вшанування вояків УПА, жертв політичних репресій та голодомори дискутуються з не меншим запалом, ніж «вічна» тема міфічної «глобальної насильницької українізації». З закликами до населення та громадськості блокувати та не виконувати укази Президента виступають у підконтрольних їм ЗМІ не лише лідери й активісти певних партій, а й навіть депутати та високопосадовці (!) автономії, котрі методично таврують рух країни до Європи, демократії, звільнення від тяжкого спадку тоталітарного минулого.

Російська община Криму (РОК) оприлюднила заяву, в якій оголосила національним надбанням етнічних росіян півострова всі без винятку могили й поховання радянських воїнів, кримських партизанів, підпільників, а ще пам'ятники й пам'ятні місця періоду другої світової війни, розташовані на території півострова.

Непокоять аналітиків і некоректні висловлювання в кримській пресі, яка нерідко застосовує так звану мову ворожнечі — своєрідне мовне конструювання моделей соціальної нерівності, етнічні й релігійні образи, які можуть не лише породжувати негативні емоції, а й призводити до проявів насильства та нових конфліктів.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Стомлені подорожчаннями й чергами

Ну от, передноворічні й передріздвяні клопоти, пов'язані з походами по магазинах, канули в Лету. Розсіявся січневий хмільний туман. Але народ, вийшовши з-за святкових столів, пішов стояти в інші черги — у відділеннях Ощадбанку. Те, що хоч якісь крихти повертають, для багатомільйонної армії обкрадених вкладників начебто і добре. Але невже не можна було цей процес зробити цивілізованішим? Не повертати й без того скривджених урядами всіх мастей людей у радянські часи в гіршому прояві цього слова: зі списками, перекличками о 5-й ранку, бійками між розлюченими вкладниками й банківськими працівниками, смертю в Запорізькій області пенсіонера, який стояв у черзі, але так і не отримав заповітної тисячі гривень тощо. Адже можна було б, приміром, у січні запрошувати для отримання тих, хто переступив 80-річний рубіж, у лютому — тих, кому за 70, і так далі, а не розповідати одразу всім обкраденим громадянам, які довгі роки чекали цього часу і прийшли по свої кревні, що краще б їм не юрмитися, тому що грошей у бюджеті вистачить і турбуватися не варто. Але, напевно, що більший ажіотаж, то більше популізму. Юлія Володимирівна, котру часто називають єдиним у вітчизняному політикумі чоловіком, — молодець. Вона, схоже, на всіх парах мчить до президентського крісла, діє відповідно, і багато обманутих вкладників уже нині її в цьому підтримують. Тому що, по-перше, хоч на нинішню тисячу гривень і не купити стільки товарів, як на тисячу радянських карбованців, але щось повертають — уже спасибі. По-друге, у більш як половини вкладників на книжці лежить менше тисячі гривень, отже, вони всю належну їм суму за першим заходом і одержать. А це — мільйони голосів виборців. Але навіть якщо уряд Тимошенко з якихось причин не зможе розрахуватися сповна: припустимо, грошей у бюджеті не вистачить або (фантастичне) Кабінет Міністрів відправлять у відставку, Юлія Володимирівна все одно з німбом. Головне — вона хотіла, а вороги не дали здійснити її ці світлі задуми.

Тепер що стосується впливу виплат на економіку. Хочеться вірити в красиві фрази Ю. Тимошенко, що на інфляційних процесах погашення ніяк не позначиться, мовляв, її фахівці все прорахували. Але давайте міркувати логічно. На виплати держбюджетом передбачено 6 мільярдів гривень, ще 12 мільярдів розраховують одержати від приватизації. Отже, все це приведе до істотного збільшення грошової маси в населення. Ці кошти не забезпечені сповна вітчизняними товарами, і в їхніх виробників із зростанням попиту з'явиться додаткова можливість підвищувати ціни на свою продукцію. Звідси висновок: приборкання інфляції на практиці чекати не доводиться, хоча й задекларовано, що вона буде знижена до 9,6 відсотка. Але це більше схоже на гарний макроекономічний показник. Насправді уряд тепер навіть зацікавлений у високій інфляції. Адже коли ціни ростуть, то й бюджет краще поповнюється, а отже, легше здійснювати всі соціальні виплати. А їх, треба сказати, громадядя. Та й саме очікування подальшого знецінювання грошей ту ж інфляцію і стимулює — такі особливості ринку. Народ через страх подорожчання, не зупиняючись, продовжує все скуповувати.

(ЗАКІНЧЕННЯ НА 14-Й СТОР.).

Голова Полтавської облдержадміністрації Валерій АСАДЧЕВ: за використання надр НАК «Нафтогаз України» має заплатити області 30 млн. грн. *(Укрінформ)*

З січня цього року учасникам бойових дій, яким виповнилося 90 і більше років і які перебувають на обліку в управлінні Пенсійного фонду Луцька, розпорядженням міського голови Богдана Шиби встановлено щомісячну стипендію 100 грн., *повідомляє наш власкор Микола ЯКИМЕНКО*

Борщ стає не по кишені

Стратегічна національна страва українців — борщ — стає кіровоградцям не по кишені. За минулий рік ціна на буряк зросла на 194 відсотки, а на моркву — на 224. Майже в два з половиною разу зросли ціни й на інші продукти з «борщового набору». Не надто борщ заправиш і сметаною, бо молоко подорожчало на 51 відсоток, а сметана ще більше. Та й на пампушки не розженешся: ціна на борошно за минулий рік порівняно з попереднім зросла на 38%. Не врятують і макарони, бо й вони подорожчали наполовину.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Однак, кажуть, є чому й порадіти. За словами начальника Державної інспекції з контролю за цінами, депутата обласної ради Ігоря Фурманова, в області здійснюється щодекадний (а на окремі товари — і щоденний!) моніторинг цін. За його результатами, з 14 продуктів, коливання цін на які відстежується особливо ретельно, десять на Кіровоградщині продаються за нижчими цінами, аніж в середньому по Україні, і тільки чотири — за вищими. Головний ціновий контролер області прогнозує, що й цього року кіровоградці матимуть проблеми зі зростанням цін на продукти: зокрема, молочної групи, і на ті, що виробляють із зерна. За його словами, до загальноукраїнських тенденцій додаються й міжнародні. Молоко та молочні продукти, кажуть, дорожчають не тільки в Україні, а й у Європі, бо кількість поголів'я великої рогатої худоби зменшується скрізь. Але є й місцеві важелі, що спричиняють подорожчання молочного продукту. Кіровоградщина, на жаль, не має свого молокопереробного заводу. Дивною на тлі європейських виглядає на Кіровоградщині, та й в Україні загалом, ціна на олію. В регіоні і державі, де під посіви соняшнику відводять чи не третину площ, за рік вона зросла більш як на 50 відсотків.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

РЕГІОНИ

КРИМ

Півострів буде з водою

У селі Червоному Сакського району відкрили нову свердловину на водоносному горизонті глибиною в 190 метрів, де знаходиться якісніша питна вода. Хоча ці роботи коштували «Кримводоканалу» 280 тис. грн., вирішено продовжити їх і на інших групових водозаборах регіону, щоб нарешті покінчити з хронічною нестачею життєдайної рідини у регіоні. Тож нинішнього року пробурять ще вісім свердловин, для чого із кримського бюджету виділять 2 мільйони гривень. Введення в експлуатацію нових свердловин у Сакському районі дозволить уповні вирішити питання стабільного забезпечення водою всього західного Криму, зокрема, Євпаторії, селища Мирного, сіл Штормового й Поповки.

Віктор ХОМЕНКО.

ТЕРНОПІЛЬ

Найкраща Маланка — в Горошовій

Під старий Новий рік у придністрянське село Горошову, що в Борщівському районі, їде народ не лише з різних куточків України, а й із-за кордону. Ось і цього року в ніч з неділі на понеділок на центральному майдані села «маланкували» понад п'ять тисяч гостей. Подивитися було на що, адже до Маланки в цьому селі готуються весь рік. Вулиця змагається з вулицею, родина з родиною: хто краще перевдягнеться, хто дотепніше пожартує... Одне слово, справжній вернісаж талантів, а також народних костюмів з «бабусиної скрині», найстарішому з них — приблизно 300 років. Святкування Маланки, а потім і Василя закінчилося нагородженням переможців карнавалу. А Горошова вже почала готуватися до наступної Маланки.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ХЕРСОНЩИНА

Яблуко не-розбрату

«Поділись яблуком» називалася акція, що відбулася у Новій Каховці. Ініціювало її місцеве відділення товариства Червоного Хреста. Воно спільно з Будинком дитячої творчості закликало городян принести хоча б одне яблуко для тих, хто не може його собі дозволити через брак грошей. Активну участь у благодійній акції взяли школярі та студенти. На відміну від працівників місцевих підприємств. Допомогло землякам лише управління Північно-Кримського каналу. Загалом зібрали 316 кг фруктів, які роздали дітям з незаможних родин та пенсіонерам.

Алла БРУСИЛОВА.

Лікарняне ліжко як варіант даху над головою

За перші два тижні січня майже цілком заповнилося травматологічне відділення міської лікарні №5 у Костянтинівці. За спостереженням медиків, дві третини нових пацієнтів — люди без певного місця проживання або громадяни, схильні до надмірного вживання алкоголю. Отримуючи травми у стані сп'яніння, пацієнти потрапляють до лікарні. До того ж багато хто навмисне прагне опинитися на лікарняному ліжку, щоб перечекати холодну зиму. Така тенденція вже знайома медикам. Адже якщо звичайному пацієнтові можна накласти гіпс чи поставити апарат Ілізарова і відпустити додому, то людей із соціально вразливої групи залишають у відділенні: немає впевненості, що такий пацієнт виконуватиме рекомендації лікаря «на відстані» чи просто не замерзне після чергової пиятики. Трапляється, що й хворих похилого віку тримають до повного одужання, бо вдома за ними немає кому доглядати.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

У Чернігові відбулося урочисте вручення табельної зброї молодим співробітникам міліції особливого призначення «Беркут».

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ЦИФРА

74 ордери...

У Конотопі на Сумщині 60 родин військовослужбовців 36-го об'єднаного загону Держспецтрансслужби Міністерства транспорту і зв'язку відсвяткували новосілля. Радість з новоселами розділили профільний міністр Йосип Вінський, начальник Держспецтрансслужби генерал-лейтенант Микола Мальков, голова Сумської облради В'ячеслав Шапошнік та конотопський міський голова Іван Огрохін. Як зазначив міністр, питання будівництва житла, у тому числі й для військовослужбовців — одне з найпріоритетніших для нового українського уряду.

Того самого дня за сотню кілометрів від Конотопа у Глухові також було свято. У прикордонному місті вхідчини справили 14 сімей прикордонників Сумського прикордонного загону. У Глухові — це перше «прикордонне» новосілля за останні 15 років.

Владислав ЖМУРКОВ.

На Прикарпатті загинула туристка із Запоріжжя

У селі Вишкові Долинського району, що на Івано-Франківщині, загинула 31-річна туристка. У помешканні, де на другому поверсі проживала гостя, сталася пожежа. Перелякана жінка та ще три туристки з Донецька, Миколаєва й Москви, помітивши за дверима полум'я, кинулися вистрибувати з вікна. Хоча було й не високо, та жінка із Запоріжжя впала невдало і померла в реанімаційному відділенні лікарні. Це, на жаль, не всі жертви. На згарищі рятувальники знайшли останки якоїсь людини. У будинку, як стало відомо, загалом проживало 13 туристів із різних кінців України і, можливо, Росії. Однак ці відомості приблизні, бо ніхто їх не реєстрував і не записував анкетні дані. Тож тепер правоохоронці намагаються віднайти мешканців того будинку. Відкрито кримінальну справу за ч.2 ст. 270 ККУ — порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки. Адже, як повідомили в управлінні з питань надзвичайних ситуацій ОДА, пожежу спричинило коротке замикання електропроводки.

Дарина НАЗАРЧУК.

Найбільші борги за житло — у багатіїв

Комунальники Хмельницького знову змушені звертатись до судів, щоб уплинути на боржників. Така акція, проведена на початку опалювального сезону, дала свої результати — тоді вдалося погасити борги і стовідсотково розрахуватись за спожитий газ. Нині комунальні борги населення знову сягнули понад 30 мільйонів гривень. За послуги відмовляються платити здебільшого багаті хмельничани та люди середнього достатку. Адже соціально незахищеним верствам населення надаються субсидії і відповідні допомоги із міського бюджету. З місцевої казни також були надані більш як восьмимільйонні відшкодування тепло- та водопостачальним службам міста.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Двірникам нарешті виплатили зарплату

Комунальні виробничі житлові ремонтно-експлуатаційні підприємства обласного центру відтепер не мають боргів із зарплати. Це знизило загальну заборгованість по області, адже сума невиплаченого заробітку житомирським комунальникам доходила торік до мільйона гривень. Значними були борги й за іншими статтями. Основною причиною в міськраді називали відставання тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій від фактичних затрат. Тепер, як тут твердять, вони відшкодовуються на 82 відсотки. Почати новий рік без боргів дало змогу те, що з міського бюджету на покриття тарифних «ножиць» було виділено 9,2 мільйона гривень.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

За минулий рік ціна на буряк зросла на 194 відсотки, на моркву — на 224, молоко подорожчало на 51 відсоток

Вкладників просять не створювати ажіотажу

Натомість краще пильнувати за тим, щоб не ошукали шахраї

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко в інтерв'ю телеканалу «Інтер» пояснила, завдяки чому стали можливі такі суттєві виплати. «За рахунок боротьби з корупцією, ухилянням від сплати податків і прямими крадіжками з бюджету. Від цього з'явились додаткові гроші. Ці гроші ми розподілили так, щоб жодна людина не була обділена», — сказала вона. Прем'єр також зазначила, що незабаром будуть розроблені правила використання заощаджень для придбання послуг або товарів.

Утім, усі запевнення і роз'яснення урядовців, хоч дещо і послабили ажіотаж, все ж напруги не зняли. Старенькі так довго чекали на повернення вкладів, що тепер хочуть отримати їх негайно. Навіть, ціною життя. Так, приміром, у місті Ладижин на Вінниччині сталася трагедія. Там у черзі на отримання пенсії у 73-річного Петра Самари зупинилося серце.

— Тато просив людей пропустити його, щоб отримати пенсію, пояснював, що прийшов не за вкладом, але його ніхто не слухав, — розповідає донька померлого Світлана. Коли чоловік упав, ніхто не допоміг йому. Хтось сказав, що не можна торкатися до приїзду міліції. І всі мовчки спостерігали. Лікарі «швидкої допомоги», на жаль, уже нічим не допомогли. «Хіба не можна подбати про те, що до Ощадбанку люди проходитимуть і з іншими питаннями» — каже зі сльозами жінка, **інформує наш вінницький кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

А в Донецькій області через пристрасті, які вирували у відділеннях Ощадбанку, чимало відвідувачів також не могли отримати свої пенсії. Влада тим часом стурбована зменшенням надходжень за комунальні послуги. Як пояснив заступник голови обласної держадміністрації Юрій Хіврич, певну роль зіграли заяви про те, що за рахунок знецінених заощаджень можна буде оплатити «комуналку». З другого боку, величезні натовпи, які штурмують ощадкаси, створили черги, через які звичайні люди не можуть заплатити за квартиру, газ, тощо.

Загалом, за словами начальника обласного управління Ощадбанку Віктора Ніколаєва, в області відкрито 5,6 мільйона компенсаційних рахунків, а загальна сума до виплати за ними становить 12 мільярдів гривень. Для обслуговування клієнтів залучено додатковий персонал.

У свою чергу, в розмові з кореспондентом «Голосу України» вкладники скаржилися, що доводиться стояти на десятиградусному морозі, а всередині приміщень бракує стільців. За час очікування розгорталися справжні драми. Один дідусь дочекався черги, але з'ясувалося, що не мав копій усіх сторінок паспорта. Чоловік у розпачі питав, чи пустять його потім без черги. Жінка принесла ощадкнижку свою і покійного чоловіка, однак не взяла документів про спадок. «А я ось прихопила документи своєї сусідки, вона лежача, попросила оформити. Виявляється — не можна», — бідкалася інша пенсіонерка, **повідомляє наш донецький власкор Ліна КУЩ.**

ФОТОФАКТ

Така черга вишикувалась поблизу одного з відділень Ощадбанку в Севастополі.

Фото Миколи МАГДИЧА.

Поїздка насичена і різнопланова

Вчора Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко побувала з робочою поїздкою у Дніпропетровську. **Як повідомляє УНІАН,** спочатку Тимошенко ознайомилася з проектом реконструкції міжнародного аеропорту міста. Вона, зокрема, заявила про необхідність законодавчого врегулювання процедури приватизації аеропортів. Прем'єр також вважає нелогічною і такою, що не відповідає світовій практиці, передачу злітно-посадочних смуг у приватну власність. З аеропорту Юлія Тимошенко поїхала до обласного відділення № 58 Ощадного банку України, де ознайомилася з організацією та станом виплат знецінених заощаджень. Відтепер, за її словами, виплати можуть доставлятися вкладникам додому. При цьому послуга буде безоплатною. Глава уряду провела нараду з адміністративно-господарським активом області, а також зустріч з членами правління Асоціації міст і громад України. На завершення поїздки Тимошенко зустрілася з родинами, які постраждали від вибуху побутового газу у житловому будинку.

Нова угода з ЄС може бути підписана в липні

Посол Словенії в Україні Примож Шулівго сподівається, що переговори між Україною і Європейським союзом про укладення нової посиленої угоди буде завершено до 1 липня 2008 року. **Як передає УНІАН,** про це він повідомив на прес-конференції сьогодні в Києві. «Ми сподіваємося, що переговори будуть завершені під час нашого головування в Європейському союзі», — сказав посол. Він повідомив, що шостий раунд переговорів між Україною і ЄС про укладення нової посиленої угоди заплановано на кінець січня. Сьомий раунд планується провести в березні в Брюсселі, а також можливе проведення восьмого раунду в червні. Голова Представництва Європейської комісії в Україні Ієн Боуг, у свою чергу, відзначив, що на сьогодні ще не розпочато переговори між Україною і ЄС про створення зони вільної торгівлі, що, у свою чергу, залежать від вступу України до Світової організації торгівлі. За його словами, очікується, що переговори про зону вільної торгівлі будуть дуже «детальними» і потребуватимуть певного часу. Тому, як сказав Боуг, важко спрогнозувати, коли вони завершаться.

Ліфти зупиняють морози і вандали

Щойно нічна температура повітря знизилася, у багатьох полтавських будинках зупинилися ліфти. Як розповіли кореспондентові «Голосу України» в КП «Ремліфт», при мінус десяти мастило в редукторі лебідки загусає, і підйомник зупиняється. Але не такі страшні морози, як вандалізм. За повідомленням прес-служби міськради, уже в новому році від вандалів постраждало 15 ліфтів.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

ФОТОФАКТ

У Києві біля палацу «Україна» проходить виставка льодових скульптур.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ніна Карпачова: «Для екстрадиції Михайла Гангана немає правових підстав»

Представник Управління Верховного комісара ООН у справах біженців Сімона Волькен звернулася до Уповноваженого з прав людини Ніни Карпачової з приводу справи російського шукача притулку Михайла Гангана, якого затримали 31 грудня минулого року співробітники УБОЗ УМВС України у Вінницькій області на виконання запиту правоохоронних органів Російської Федерації щодо його екстрадиції.

З цього питання Ніна Карпачова провела консультації з керівниками Генпрокуратури, Мін'юсту та Держкомітету у справах національностей та релігій України. Справа М. Гангана має перебувати в компетенції Мін'юсту України, а не Генпрокуратури, у зв'язку з тим, що стосовно нього набуло чинності судове рішення в Російській Федерації.

Як поінформував Н. Карпачову міністр юстиції Микола Оніщук, нині у міністерства відсутні підстави для розгляду питання щодо екстрадиції М. Гангана, оскільки ніякого офіційного звернення з цього приводу до Мін'юсту України від відповідних російських структур не надходило.

Водночас, **як повідомляє наш вінницький кореспондент Віктор СКРИПНИК,** російського опозиціонера Михайла Гангана звільнили з-під варти. Це сталося після того, як Апеляційний суд Вінницької області розглянув апеляційну скаргу і скасував рішення Замостянського районного суду Вінниці про арешт М. Гангана на 40 діб. За словами керівника Вінницької правозахисної групи Дмитра Гройсмана, під час розгляду апеляції було виявлено процесуальні порушення у рішенні суду першої інстанції. З вимогою про тимчасовий арешт зверталася особа, яка не мала на це відповідної компетенції, пояснив правозахисник. Нині російський опозиціонер перебуває у процедурі набуття статусу біженця. Нагадаємо, що два дні тому він відзначав свій 22-й день народження.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

На Ставрополлі вибухнув будинок

З-під завалів, що утворилися на місці вибуху побутового газу в одному з будинків міста Железноводська Ставропольського краю, витягли шість тіл загиблих. Серед них малолітня дівчинка. Рятувальники гадають, що більше під руїнами нікого немає. Восьмох людей удалося врятувати, п'ятьох із них госпіталізовано. Розшукові роботи тривають. Вибух побутового газу стався в одній із квартир. З будинку евакуйовано 60 чоловік. За попередньою версією, причиною лиха стало неналежне використання газового обладнання.

КЕНІЯ

Сутички не припиняються

Унаслідок масових заворушень по всій країні загинули не менш як 612 чоловік. Сьогодні сюди з посередницькою місією прибуде колишній глава ООН Кофі Аннан, однак ворогуючі партії мають намір продовжувати боротьбу і в парламенті, і на вулицях. Нагадаємо, що криза вибухнула після перемоги на президентських виборах 27 грудня чинного глави держави Мваї Кібакі. Лідер опозиційного руху Раїла Одінга обвинуватив суперника у фальсифікації й оголосив переможцем себе. Політичний конфлікт ускладнюється міжетнічними протиріччями: Кібакі належить до народності кікуйю, найбільшої в країні, а Одінга — до племені луо, третьому за чисельністю.

ПАР

Глава Інтерполу подав у відставку

Обвинувачуваний у корупції Джекі Селебі, президент Інтерполу і глава поліції ПАР, направив у секретаріат організації листа з проханням звільнити його з посади «в інтересах Інтерполу». Селебі підозрюють в отриманні хабарів на суму майже 170 тисяч доларів від бізнесмена, обвинувачуваного в замовному вбивстві і низці тяжких злочинів. Сам глава Інтерполу відкидає всі обвинувачення. Нагадаємо, місцеві ЗМІ висловили припущення, що Селебі міг стати жертвою в боротьбі за сфери впливу між правоохоронними структурами республіки: антикорупційним підрозділом «Скорпіон» і поліцією.

ТУРКМЕНІЯ

Бензин отримуватимуть безкоштовно

Жителі Туркменії найближчим часом зможуть отримувати бензин безоплатно. Пропозицію віце-прем'єра Тачберди Тагієва підтримав президент Гурбангули Бердимухаммедов. Передбачається, що за певним лімітом паливо відпускатимуть безкоштовно, а понад нього — за ринковою ціною. Бензин на туркменських заправках, як зазначає телекомпанія «Мир», уже більш як 10 років продають за державною ціною — 400 манатів (десь два центи) за літр. За практикою, започаткованою за попереднього президента Сапармурата Ніязова, населення республіки отримує безплатно газ, електрику, воду і сіль.

Збройні сили країни: стандарти — європейські, дух — український

Останнім часом у засобах масової інформації активно обговорюються питання майбутнього Збройних сил України, шляхів їх модернізації та приведення до рівня сучасних світових стандартів. Зважаючи на підвищену увагу суспільства до ініціатив деяких політичних сил щодо подальшого реформування Збройних сил, хотілося б поділитися з читачами «Голосу України» власними думками.

Сучасна армія: тандарти та реальність

Говорячи про українське військо, ми перш за все повинні звернутися до характеру сучасних воєн і збройних конфліктів, до форм, способів і засобів ведення боротьби. Навіть не фахівцеві, а просто людині, яка уважно стежить за подіями на планеті в «гарячих точках», зрозуміло: піхота в окопах і танки в бойовому порядку стають архаїзмом. Сучасний солдат на полі бою озброєний такими засобами, які, по-перше, дають змогу упевнено орієнтуватися в найскладніших обстановці (прилади спостереження, зокрема, нічного бачення, засоби наведення та цілевказівок, зв'язку, навігації тощо), по-друге, забезпечують ураження супротивника з першого пострілу, пуску ракети. Крім того, зроблено все для надання воякові негайної і ефективної допомоги у разі потрапляння в біду.

Звичайно, це ідеальна картина, і на війні завжди будуть жертви. Але їх набагато менше, коли ракети запускають із відстаней в сотні і тисячі кілометрів, безпілотні літальні апарати забезпечують не тільки розвідку, а й ураження цілей, а танки використовують тільки там, де вони дійсно мають перевагу за рахунок своєї броні. Думаю, що у війні майбутнього люди не знищуватимуть один одного, а керуватимуть відповідними засобами для того, щоб знищити або вивести з ладу аналогічні засоби супротивника. Тобто перемагати буде не той, хто вбив більше ворогів, а той, хто розумніший.

Але найголовніше полягає в тому, що складним процесом бойових дій треба керувати, інакше він перетвориться на хаос. Інформаційні технології — ось справжнє поле битви за перевагу в майбутній війні.

Як професійний військовий, можу говорити на цю тему нескінченно. Але звернімося до поняття сучасних стандартів в аспекті Збройних сил.

Стандартизація — велике благо в різних галузях людської діяльності. Інакше кажучи, вона допомагає легше орієнтуватися в морі навколишньої інформації та застосовувати знання, сили і засоби точно за призначенням, а також у багатьох випадках забезпечує взаємозамінюваність та взаємосумісність. Уявіть собі підрозділ солдатів, кожен з яких має зброю іншого, ніж товариш, зразка. До того ж ці солдати розмовляють різними мовами. Очевидно: від такого підрозділу не варто чекати бойового успіху.

З чимось подібним ми зіткнулися під час формування перших підрозділів Збройних сил України для участі в багатонаціональних миротворчих операціях. Переважна більшість зразків озброєння, техніки, оснащення успадкована нами від Радянської Армії. Про них можна сказати багато хорошого, але це вже в минулому. Наші ж партнери по багатонаціональних операціях мають сучасніше озброєння і загалом краще забезпечені. Та головну перевагу вони мають в інформаційній сфері. В сукупності все це визначає інші форми і способи бойових дій, і що не менш важливо, — інші способи і засоби управління.

Тепер поставимо запитання: чи готові наші військові підрозділи до сумісних дій з військовими підрозділами інших держав у миротворчих, пошуково-рятувальних, гуманітарних операціях? Чи готові наші офіцери і генерали до упевненої роботи в багатонаціональних штабах з використанням геоінформаційних технологій, сучасних засобів зв'язку і автоматизації? Так, готові, але лише нечисленні фахівці. Поки в нас застарілі озброєння і техніка, поки ми оснащені на рівні 80-х років минулого сторіччя, ми вимушені пристосовуватися до нових умов. На жаль, ці умови диктуємо не ми, а ті, хто перевершує нас з відповідних параметрів, які й прийнято називати зараз стандартами НАТО, або європейськими.

Отже, під сучасними світовими стандартами збройних сил ми розуміємо рівень оснащеності і бойового вишколу, рівень технологій управління, які властиві арміям більшості країн — членів НАТО.

Відставання наших Збройних сил від таких стандартів ні в кого не викликає сумніву. Ступінь відповідності українського війська цим вимогам поки що можна назвати мінімальним, визначеним в основному тим, скільки і яких підрозділів нам вдається оснастити, екіпірувати і підготувати з таких стандартів у межах реального фінансування. Це насамперед миротворчі контингенти і місії, а також частка Об'єднаних сил швидкого реагування. Ось тому перед нами і постало складне завдання — ліквідувати відставання і вивести Збройні сили на нові, сучасні стандарти оснащення і підготовки. Так і хочеться сказати: «у найкоротші терміни». Але відставання настільки значне, а можливості нашої держави такі невеликі, що ці слова були б лише популізмом.

Хочу звернути увагу читача на одну важливу обставину. Процес приведення Збройних сил до сучасних стандартів не може бути хаотичним. Насамперед необхідно опанувати передові технології роботи органів військового управління, інакше ніякі зусилля в низових ланках не дадуть належного результату. По-друге, відповідні пріоритети мають бути визначені у видах Збройних сил, родах військ, зокрема за належністю до функціональних структур.

Тільки така цілеспрямованість наших зусиль приведе до задовільних результатів і дозволить уникнути нераціонального витрачання коштів військового бюджету.

Пріоритети військової реформи

Чисельність Збройних сил, порядок їх комплектування, ступінь професіоналізму мають бути добре обґрунтованими з урахуванням можливих змін військово-політичних обставин і необхідності забезпечення достатніх мобілізаційних можливостей людських і матеріальних ресурсів.

Виключати можливу агресію проти України або втягування її у збройний конфлікт було б передчасним. Низка країн регіонального оточення продовжує прямо або побічно нагадувати про територіальні претензії до країни, предметом яких є західні і південно-західні області України, а також Крим. Динаміка військового будівництва сусідніх держав свідчить про їхню здатність проводити масштабні військові операції. Тенденція до нехтування принципами міжнародного права, серйозні проблеми щодо досягнення консенсусу країнами — членами міжнародних організацій, навіть таких, як НАТО і Європейський союз, свідчать про слабкість міжнародних гарантій безпеки і необхідність збереження достатніх можливостей національної оборони.

Тому безоглядна орієнтація тільки на колективну оборону є небезпечним шляхом. У зв'язку з цим рішення про скорочення Збройних сил України до такого мінімуму, який позбавляє нас стратегічного паритету, не виглядає переконливим. Якщо після розпаду СРСР Україні дісталася армія-монстр, то за нинішніх обставин вона може залишитися з армією-карликом. Уявімо, що після завершення всіх цих скорочень Україна стала-таки членом НАТО. Що вона робитиме зі своїми «іграшковими» Збройними силами, якщо країни Північноатлантичного альянсу коли-небудь усвідомлять безглуздість нарощування колективних військових м'язів в умовах відсутності конкретного супротивника? Тим паче, що європейські країни наполегливо порушують питання про досягнення Європейським союзом самодостатності в питаннях воєнної безпеки.

Масштаб і темпи скорочення Збройних сил, зміни в системі управління військами (силами) і в системі їхнього забезпечення, певні акценти в підготовці військових частин і з'єднань свідчать про наміри перетворити Збройні сили України на резерв НАТО, придатний лише для спільного з збройними силами інших держав виконання переважно обмежених завдань. А це означає серйозну загрозу національним інтересам у сфері оборони.

Поспішне копіювання прийнятих в НАТО механізмів і схем управління є, на мій погляд, недостатньо обґрунтованим. Надуманими, зокрема, є функції Об'єднаного оперативного командування за наявності Генерального штабу ЗС, а Об'єднання сил забезпечення зможе виконувати свої завдання тільки в умовах мирного часу, оскільки в період бойових дій сили забезпечення виявляться відірваними від військ. Центр повітряних операцій і центри управління і сповіщення Повітряних сил ЗС мало відповідають реальним бойовим можливостям нашої авіації. Цей перелік можна було б продовжити.

Далеко не в кращому стані й система протиповітряної оборони країни. З урахуванням того, що підірвано основи її традиційної взаємодії з найближчими сусідами — Росією і Білоруссю, Україна позбавлена скільки-небудь надійного захисту від серйозного повітряного нападу. Не вирішуються питання використання космічних засобів в інтересах оборони.

Обвальне скорочення загальної кількості військових навчальних закладів, наполегливе просування ідеї підготовки еліти українського офіцерського корпусу переважно у військових навчальних закладах НАТО (до речі, тут постає політичне питання — скільки офіцерів, яких категорій, з яких спеціальностей і чиїм коштом навчатиметься за кордоном, адже хто платить, той і замовляє музику), незграбні і мало чим виправдані кроки з реорганізації воєнної науки нагадують ігри дітей з небезпечними предметами.

Незаслужено згорнута свого часу Державна програма реформування і розвитку Збройних сил України на період до 2015 року була націлена на значно реалістичніші і зваженіші орієнтири розвитку війська з дотриманням насамперед вимог національної оборони. Події 2005—2007 років і зміст Державної програми розвитку Збройних сил України на 2006—2011 роки свідчать про надмірне форсування скорочення Збройних сил, орієнтацію виключно на західний досвід військового будівництва, недостатній професіоналізм у вирішенні питань підготовки і застосування військ (сил) в сучасній війні, нехтування попереднім досвідом організації і здійснення оборони України відповідно до об'єктивного прогнозу військово-стратегічних обставин в регіоні.

Впевнений, що повну адаптацію Збройних сил України до умов і стандартів підготовки і застосування у рамках НАТО можна здійснювати тільки після вступу України до альянсу. Поки цього не відбулося (а це, до речі, питання загальнонаціонального волевиявлення), головними для Збройних сил України були і залишаються конституційні завдання — оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності.

Що стосується локального збройного конфлікту, то для вирішення завдань у ньому в нас достатньо сил і засобів. Інша річ, як вони у разі потреби будуть використані. Попри низку негативних явищ, наші Збройні сили мають поки що серйозний бойовий потенціал. Крім того, ми маємо бути реалістами і пам'ятати про те, що в світі є й існуватимуть різні «вагові категорії» держав за рівнем технологічного розвитку, економічними і військовими можливостями. Україна відносно до своїх сусідів упевнено зберігає паритет і здатна відстоювати свої національні інтереси. Що стосується воєнних конфліктів за межами території України, то участь в них ЗС згідно з чинним законодавством можлива лише у складі міжнародних сил, які діють на підставі мандата ООН. Так було досі, і немає жодних підстав для перегляду такої позиції.

Головними больовими точками наших Збройних сил вже протягом багатьох років залишаються питання переозброєння і технічної модернізації. Стан озброєння і військової техніки характеризується низьким рівнем технічної придатності. Більшість складних комплексів і зразків озброєння вже вичерпали свій ресурс, або він спливає у 2008—2009 роках. У найскладнішому стані перебувають авіаційна техніка, озброєння зенітних ракетних військ і Військово-морських сил, засоби зв'язку, радіоелектронної боротьби, розвідки.

Зусилля, що докладаються у напрямі оновлення і модернізації озброєнь, мають безладний характер і є вкрай недостатніми. Можна з упевненістю сказати: процес зниження рівня технічної оснащеності Збройних сил поки що зупинити не вдалося. Першопричиною цього, звичайно, є недостатнє бюджетне фінансування. Це об'єктивний чинник, і ми не можемо вимагати від держави неможливого. На часі пошук задовільних форм залучення приватного капіталу, іноземних інвестицій, інших позабюджетних джерел.

Відповідно до рішення Кабінету Міністрів України на початку 2008 року має бути створене Національне агентство з питань оборонно-промислового комплексу (ОПК), в управління якому планується передати низку підприємств ОПК, підпорядкованих Міністерству промислової політики та Міністерству оборони. Цей новий орган виконавчої влади опікуватиметься питаннями військово-технічної політики і оборонно-промислового комплексу, зокрема, вдосконаленням механізму державного замовлення. Йдеться про розроблення й виробництво нових озброєнь, модернізацію вже наявних зразків, а також утилізацію надлишкових боєприпасів. Важливо також забезпечити координацію замовлень, які роблять різні силові структури. Абсолютно неприпустимо, коли одне силове відомство розміщує замовлення в Україні, а інше робить таке ж замовлення за кордоном. Підприємства ОПК є у багатьох центральних органів виконавчої влади, але діють вони, на жаль, розрізнено. Потрібна координуюча структура, яка диктувала б єдину військово-технічну політику.

Наприклад, Харківському конструкторському бюро ім. Морозова вдалося створити низку сучасних, високотехнологічних зразків бронетанкової техніки. Це і нова броньована машина «Дозор», і модифікація бронетранспортера БТР-3Е, і абсолютно нова версія бронетранспортера БТР-4, які з низки параметрів не мають конкурентів у світі. Однак на запитання про те, коли ця техніка може бути поставлена на озброєння в Україні, поки що відповісти важко.

На шляху до професіоналізації

Тепер я переходжу до проблеми, від своєчасності і якості вирішення якої багато в чому залежить успіх військової реформи. Це проблема створення професійної армії. Навряд чи потрібно переконувати когось у тому, що професійний військовослужбовець набагато перевершує в усіх відношеннях хлопця зі шкільної лави. Але створення і утримання професійної армії потребує дуже великих витрат, у тому числі для забезпечення гідних матеріальних і інших соціальних умов контрактної служби.

Хтось може запитати: чи існують такі матеріальні блага, заради яких варто ризикувати своїм життям в той час, коли більшість співгромадян і не згадують про армію? Це важке запитання. Але на нього є якщо не відповідь, то вагомий контраргумент: ми запрошуємо військовослужбовців на контрактну службу не для того, щоб вони гинули в бою, а для того, щоб перемагали. Тому ми упевнені: професійна армія в Україні буде створена, це питання часу. А для того, щоб шлях до цієї мети був найкоротшим, потрібно максимально використовувати досвід інших країн.

На запитання: армія якої країни могла б служити зразком для реформування Збройних сил України, я б не став шукати пряму відповідь. Так, ми запозичували і запозичуватимемо іноземний досвід. Але він не буде сліпим копіюванням, інакше ми отримаємо не національну армію зі своїми бойовими традиціями, героями і бойовим духом, а зборище найманців, яким байдуже, з ким і за що воювати. Про важливість виховання на кращих традиціях українського народу наголошував Президент України, Верховний Головнокомандувач Збройних сил Віктор Ющенко на нещодавньому підсумковому засіданні колегії Міністерства оборони України: «Армія повинна бути кузнею патріотизму».

Хочу нагадати, що боєздатність армії визначається не тільки її чисельністю, озброєнням і воєнним мистецтвом, а й власною історією, національними традиціями і національними героями. Видатний російський військовий теоретик Олександр Свєчин писав: «Солдатам в їх таборі потрібні боги й заповіти». У мене виникає великий сумнів відносно того, на яких бойових прикладах і бойових традиціях, за допомогою яких гасел, якими силами збираються виховувати особовий склад Збройних сил і закликати його до патріотизму і героїзму деякі політики і військові керівники. Тому ми маємо рішуче впроваджувати найкращі технічні досягнення і інформаційні технології, але разом з тим дбайливо зберігати й зміцнювати духовність наших воїнів, прищеплювати їм любов не тільки до зброї, а насамперед до своєї Батьківщини. Паралельно всіма силами необхідно вирішувати соціальні питання. Ось така армія і бачиться мені зразком для реформування наших Збройних сил.

Указом Президента України від 17 квітня 2002 року № 348 було затверджено Державну програму переходу Збройних сил України на комплектування військовослужбовцями за контрактом. Нею передбачено здійснення такого переходу в три етапи. На першому (2001—2005 роки) чисельність військовослужбовців за контрактом мала бути доведена до 22% від загальної кількості військовослужбовців, на другому (2006—2010 роки) — до 48% і на завершальному (2011—2015 роки) — до 100%. Вважаю, що ці показники були цілком обґрунтованими і досяжними. До речі, формально їх ніхто і не скасовував, просто названі вище укази Президента України нині нехтують. Нове керівництво Міністерства оборони України перенесло терміни цілковитого переходу Збройних сил на контрактний принцип комплектування з 2015 року на кінець 2010 року. Це закріплено Державною програмою розвитку Збройних сил України на 2006—2011 роки, яка затверджена Указом Президента України від 27 грудня 2005 р. № 1862—25т. При цьому згадану вище Державну програму переходу Збройних сил України на комплектування військовослужбовцями за контрактом не було ні скасовано, ні уточнено!

Особисто я не бачу підстав для того, щоб вважати перехід Збройних сил на контрактний принцип комплектування першочерговим

Найголовніше полягає в тому, що складним процесом бойових дій треба керувати, інакше він перетвориться на хаос

пріоритетом. На мій погляд, значно важливіше здійснити технічне переоснащення армії. Є очевидним — найпідготовленіший професіонал, що користується застарілою бойовою технікою, не зможе досягти бажаного результату. Тому процеси професіоналізації армії і її технічного переоснащення повинні йти паралельно і узгоджено. На моє глибоке переконання, повний перехід на контрактний принцип комплектування можливий не раніше 2012 року. Вирішення цього завдання до 2010 року є проблематичним з багатьох причин. Насамперед, воно вимагало б від держави надзвичайної концентрації зусиль і матеріальних ресурсів. Нині деякі політики запропонували суспільству новий термін переходу на контрактний принцип — з 2008 року.

За підрахунками фахівців, річні витрати бюджету тільки на грошове забезпечення солдатів і сержантів контрактної служби становили б 3,9 млрд. грн. (зараз — 950 млн. грн.). До цього слід додати кошти на збільшення грошового забезпечення офіцерського складу в розмірі 2,7 млрд. грн. Крім того, для забезпечення житлом контрактників необхідно за рік побудувати близько 600 тис. кв. м службового житла (це без урахування потреб офіцерського складу), що потребує ще близько 2,5 млрд. грн. При цьому паралельно потрібно витратити ще 3 млрд. грн. на житло для офіцерського складу. Річні витрати на утримання особового складу Збройних сил становили б близько 11 млрд. грн. (1,4% ВВП), що на 20% перевищує всі витрати на оборону за 2007 рік. В цілому на виконання рішення про цілковитий перехід Збройних сил на контрактну основу з 2008 року потрібно було б виділити з Державного бюджету на 2008 рік близько 20 млрд. грн. Крім того, одночасно потрібно перерахувати пенсії раніше звільненим військовослужбовцям, що в сукупності робить такі витрати непосильними.

Існують ще й інші аспекти цієї проблеми. Так, досвід показує, що на переобладнання казарми під службове житло (гуртожиток) потрібно 1,5—2 роки. Для переобладнання казарм під гуртожитки для забезпечення всіх військовослужбовців контрактної служби потрібно 7—8 років. Для прийняття на службу 60—65 тис. військовослужбовців за контрактом територіальним центрам необхідно вивчити понад 1 млн. кандидатів, по 38 500 чоловік на кожен територіальний центр. На сьогодні вони до цього просто не готові.

Далі. Після укладення контракту військовослужбовців направляють у навчальні військові частини (центри) для оволодіння спеціальністю. Існуючі можливості навчальних центрів — до 20 тис. чоловік на рік. Тому період оволодіння лише первинними навичками становитиме близько трьох років. А з урахуванням різних можливостей видових навчальних центрів цей термін може зрости до 7—8 років. Нарешті, необхідно внести відповідні зміни до Державної програми переходу Збройних сил України на комплектування військовослужбовцями за контрактом, а головне — ввести їх в дію відповідним законом. Нагадаю, сьогодні це зроблено лише Указом Президента України.

Загальний висновок: з урахуванням реальних фінансових та інших ресурсних можливостей держави можна забезпечити такі темпи прийняття на військову службу за контрактом: у 2008—2009 роках — 3—4 тис. осіб на рік, в 2010—2015 роках — 6—8 тис. осіб на рік. Повний перехід на професійну армію можна завершити у 2013—2015 роках. І ще один важливий момент. Як військовий професіонал, я переконаний: на найближчі роки нам потрібно збільшити призовний вік строкової служби до 20—25 років замість нинішніх 18 років.

Щодо реального стану справ з переходом Збройних сил України на професійну основу наведу лише один приклад. Державною програмою розвитку Збройних сил України на 2006—2011 роки передбачалися такі показники укомплектованості військовослужбовцями за контрактом: 2007 рік — 42,5 тис. чоловік, 2008 рік — 60 тис., 2009—2010 р. — 80 тис. Середні темпи прийняття на військову службу за контрактом повинні були становити 10—12 тис. чоловік на рік. Насправді з початку 2007 року на військову службу за контрактом було прийнято 4931 людину, звільнено в той же період 3260 чоловік, тобто реальний приріст — 1771 особа. Тому виконати вимоги Державної програми розвитку Збройних сил України на 2006—2011 про завершення переходу на професійну основу до кінця 2010 року проблематично.

З травня 2005 року в трьох бригадах різних видів Збройних сил проводиться експеримент з переходу на контрактну службу, під час якого вже визначені основні проблемні питання. Це низький, не конкурентоспроможний на ринку праці рівень грошового забезпечення контрактників, відсутність гідного службового житла, контрактники залучаються до виконання завдань, які безпосередньо не пов'язані з їх професійними обов'язками. Має місце також низький рівень організації бойової підготовки і ненормований робочий день. Шляхи розв'язання наведених проблем в принципі добре відомі. Я б хотів акцентувати увагу на іншому: замість того, щоб форсувати перехід на контрактну службу, нам слід приділити першочергову увагу модернізації озброєння і вдосконаленню системи управління Збройними силами. Що ж до комплектування, то я вважаю за доцільне, по-перше, повернутися до обґрунтованих і реалістичних показників і термінів, намічених Державною програмою переходу Збройних сил України на комплектування військовослужбовцями за контрактом на період до 2015 року.

Разом з тим, ми маємо виходити із завдань, які поставив Президент України на згаданому вище підсумковому засіданні колегії МО України з перспектив переходу на професійну армію. До речі, там він поставив ще одне важливе завдання — істотно збільшити оборонний бюджет, що дало б змогу певною мірою скоротити терміни переходу на контрактну армію, які я наводив у своїй аргументації. Дійсно, нинішні умови фінансування реформи Збройних сил України поки що не можуть задовольняти нас повною мірою, але вони є вже значно кращими, ніж у попередні роки. Будучи Міністром оборони України, я був би щасливий отримати з державного бюджету більше 9 млрд. грн., як це було в 2007 році. На 2008 рік цю суму передбачається ще збільшити на декілька сотень мільйонів гривень. Але і цього, звичайно, недостатньо.

Будьмо оптимістами, але водночас реалістами. Потрібно ефективно використовувати наявні можливості, а час, коли держава зможе приділяти значно більшу увагу Збройним силам, вже не за горами.

Так, з 1 січня 2008 року за рішенням уряду буде упорядковано структуру і умови грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу всіх силових структур, а також відповідно пенсії для запасників. Думаю, що в найближчому майбутньому будуть зроблені й інші кроки в напрямку підвищення престижу військової служби та її привабливості для широких верств населення України.

Удосконалення Воєнної доктрини

Поряд із повсякденними питаннями військової реформи, які ми зазвичай розглядаємо у контексті реформування та розвитку Збройних сил України, важливим є питання вдосконалення Воєнної доктрини як наріжного каменю Воєнної організації держави загалом.

Перша Воєнна доктрина незалежної України була затверджена Постановою Верховної Ради України від 19 жовтня 1993 року. Цей документ певною мірою відобразив основні тодішні погляди на оборону України і частково заповнив існуючий правовий вакуум. Проте, замість конкретних шляхів будівництва і застосування Воєнної організації держави він ряснів гучними гаслами і голослівними твердженнями. Буквально через декілька місяців після ухвалення перша Воєнна доктрина вже потребувала уточнення в зв'язку з ратифікацією Україною Лісабонського протоколу і приєднанням до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Тим самим Україна вперше в історії людства був створений прецедент добровільної відмови від володіння ядерною зброєю на користь світової співдружності держав, а не національних інтересів.

Довгий час оновленню Воєнної доктрини та підвищенню її юридичного статусу не приділялося належної уваги, хоча в країні і в її зовнішньому оточенні відбулися важливі зміни, зокрема, прийняття Конституції України, оновлення концептуальної і законодавчої бази з питань національної безпеки і оборони (зокрема, прийняття законів «Про оборону України» і «Про Збройні сили України» в новій редакції), затвердження і реалізація Державних програм у сфері військового будівництва, проведення адміністративної реформи, визначення Україною стратегічного курсу на повноправну участь у процесах європейської і євроатлантичної інтеграції.

Нарешті, за дорученням Прем'єр-міністра України від 9 серпня 2000 року № 13369/1 відповідно до Указу Президента України від 28 червня 2000 року № 927 та доручення Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2002 року № 1099/2т міжвідомчою робочою групою було підготовлено проект закону «Про Воєнну доктрину України». Щоправда, замість прийняття цього закону було видано Указ Президента України від 15 червня 2004 року № 648/2004.

Зберігаючи основну спрямованість доктрини 1993 року, нова Воєнна доктрина розвивала і уточнювала її положення у воєнно-політичному, воєнно-стратегічному, воєнно-економічному і військово-технічному аспектах з урахуванням сучасних умов та їх прогнозованих змін. Чіткіше були визначені основні зовнішні і внутрішні загрози національній безпеці України. Зроблено висновок про те, що в найближчому майбутньому безпосередня загроза збройної агресії проти України є маловірогідною. Водночас зберігається потенційна небезпека виникнення військових конфліктів, в які Україна може бути втягнута.

У разі відбиття збройної агресії Україна залишила за собою право застосовувати всі форми, способи і засоби збройної боротьби, які в обставинах, що склалися, є найбільш ефективними і адекватними рівню воєнної небезпеки. Крім того, користуючись правом кожної держави на індивідуальну і колективну оборону, Україна у разі збройної агресії проти неї не виключає отримання військової допомоги від інших держав і міжнародних організацій.

Відносно будівництва Збройних сил я б відзначив положення Воєнної доктрини про створення функціональних структур — Об'єднаних сил швидкого реагування, Основних сил оборони і Стратегічних резервів. Необхідно зазначити, що під впливом результатів засідання Комісії Україна—НАТО на вищому рівні 29 червня 2004 року Президент України Л. Кучма своїм Указом від 15.07.2004 № 800/2004 замінив у Воєнній доктрині положення про проведення Україною політики євроатлантичної інтеграції, кінцевою метою якої є вступ до НАТО, на менш конкретне формулювання, яке обмежувалося поглибленням співпраці з НАТО. У подальшому Президент України В. Ющенко поновив у Воєнній доктрині чітку тезу про вступ до НАТО як кінцеву мету політики євроатлантичної інтеграції України.

Чи відповідає нинішня Воєнна доктрина вимогам сучасності і потребам оборони країни? І так, і ні. Так, тому що охоплює всі напрями підготовки держави до оборони, ні — тому що цей документ досить схематичний і містить мало конкретики. Крім того, дуже слабко в ньому відображені питання взаємодії різних складових Воєнної організації держави.

Сьогодні Воєнна доктрина залишається лише мовчазним свідком того, як деякі політичні сили втручаються в справи оборони без урахування раніше ухвалених, добре обґрунтованих рішень і Державних програм. Сподіваюся, що найближчим часом ми зможемо утвердити інший стиль роботи в сфері військового будівництва — раціональний, реалістичний, спрямований на досягнення перспективних, а не ситуативних результатів.

25 жовтня 2007 року в Національній академії оборони України з моєї ініціативи відбулася науково-практична конференція з питань підготовки проекту Концепції Державної програми розвитку Воєнної організації держави. За підсумками конференції можна зробити висновок: Воєнна доктрина України потребує чергового уточнення і доповнення. Йдеться, насамперед, про вдосконалення механізмів керівництва воєнною організацією, і не лише з вертикалі «Верховний Головнокомандувач Збройних сил — Генеральний штаб Збройних сил — органи управління військовими формуваннями і правоохоронними органами», а й у напрямі впровадження єдиних засад планування, утримання, розвитку, застосування і взаємодії складових воєнної організації держави.

Олександр КУЗЬМУК,
народний депутат, генерал армії України.

Сумна практика календарного абсурду

ВІДЛУННЯ СВЯТ

Сидячи за новорічним столом, заставленим різними стравами, вареними і смаженими витворами українського кулінарного мистецтва, я не міг знайти відповідь на просте питання: що, власне, відбувається і як це все слід сприймати?

Бо, з одного боку, ще від четверга 27 грудня 2007 року жваво розпочалися так звані корпоративні новорічні фуршети й вечірки, які 31 грудня набувають загальнодержавного значення, а тоді Президент України урочисто вітає український народ, а народ радісно вітає Новий, 2008-й, рік, піднімаючи бокали зі звеселяючою рідиною, радіючи, співаючи й танцюючи, об'їдаючись і впиваючись.

Отже, з одного боку, 2008 рік настав у ніч на 1 січня й щодо цього, здавалося б, не може бути жодних сумнівів хоча б тому, що цей факт офіційно підтвердив сам Президент України. Зрештою, факт настання 2008-го зафіксовано не лише в Україні, а й практично в усіх країнах світу.

Але ми передусім розмірковуємо про логіку подій в Україні, більшість громадян якої — а Президент України особливо — схиляється до дотримання православних традицій. А православна традиція, як відомо, досі не визнає Нового року за григоріанським календарем, який у країнах Європи прийнято до вжитку ще у XVI столітті.

Православна церква досі будує організацію своєї літургійної і душпастирської діяльності на юліанському календарі, згідно з яким до вечірньої зорі 6 січня за григоріанським календарем триває так званий Малий піст, а потім у ніч на 7 січня народжується Син Божий Ісус Христос.

І тоді Різдво Христове врочисто святкує вся українська держава, позаяк свято Різдва зазначене в календарі й народ того дня, 7 січня, іде не до праці, а до церкви, до рідних і близьких, а дітей веде до вертепу, де, як співаємо в одній із колядок, «в стайні убогій поміж биддяти лежить у яслах Дитятко Боже». Усі радіють, поздоровляють одне одного...

Люди добрі, але ж ви щойно, тиждень тому, вже відсвяткували настання чергового нового, 2008-го, року після Різдва Христового! Відсвяткували настання Нового року, не святкуючи перед цим Різдва, але визнаючи, що цей 2008-й настав після Р. Х.

Бо так само, як в усіх історичних хроніках світу зазначаються всі роки (наприклад: 333 рік до Р. Х. — епоха Аристотеля і часи Імперії Олександра Великого; до 68 року після Р. Х. — правління римського імператора Нерона), так і наш 2008 рік, вписуючись у хронологічну динаміку світового обліку часу, став таким і набув «прав громадянства» лише як рік після Р. Х.

А тому, з другого боку, як виявляється, новий рік набув цих прав майже в усьому світі, але не в Україні. Бо Україна ще не вшанувала Різдва, ще формально має дотримуватись посту, очікуючи приходу Сина Божого після Святвечора 6 січня 2008 року після... Різдва Христового (?!).

Люди добрі, чи ви розумієте, що відбувається?

Хіба це є нормальним, коли ціла країна живе за двома календарями водночас, а якщо чесно, то впродовж тривалого періоду посеред календарного року фактично не дотримується жодного календаря, перебуваючи наче між ними?!

Посилання на церкву, на так звані «християнські традиції», нічого не пояснюють і ні в чому не переконують. Бо тут ми бачимо наочний приклад лицемірства і самообману. Адже всі віруючі планують свій час, ходять на роботу, вчаться, узгоджують ділові та інші зустрічі, народжують дітей і святкують усі дні народження за григоріанським календарем, в якому роблять один виняток — не святкують Дня Народження Бога.

Навіть православні священики фактично живуть за двома календарями: із паством і поза храмом спілкуються в межах загальноприйнятого григоріанського календаря, а служби Божі, священні літургії та головні свята — Різдво і Воскресіння Христове відправляють за архаїчним юліанським календарем.

Чи це розумно, чи це зручно, чи це раціонально, чи цьому є логічне пояснення?

Жодні пояснення тут не можуть виправдати очевидного абсурду і очевидної брехні. Чи, може, це горілка під смажене порося (у розпал посту з приводу очікування Різдва Христового!) повинна переконати всіх у дотриманні національних традицій та виправдати наше байдуже і бездумне ставлення до Бога, до нас самих і до часу, в якому організовуємо суспільне життя і життя кожного з нас?

Нікчемна (хоча й знову таки — «традиційна») спроба виправдати це безглуздя здійснюється щороку 13 січня фактом святкування старого нового (чи нового старого?!) року після Р. Х. Але ця спроба лише посилює абсурдність ситуації.

Діловим людям цей двокалендарний абсурд завдає лише прикрощей. Бо весь цивілізований світ з 22 грудня припиняє роботу і відбуває на двотижневі різдвяні канікули до 6 січня, тоді як в Україні розкручується напівофіційна інерція неробства, яка триває фактично до 14 січня, тобто до отого з перевернутою логікою новостарого (чи старонового?) року.

Абсурдність ситуації очевидна, як і її негативні наслідки. Проте ніхто чомусь не збирається цю ситуацію змінювати.

А тому небезпечно-суперечливий «вінегрет» (зліплений із православного посту з горілкою під смажене порося та незрозумілого Різдва після нового року без Різдва, але зі «староновими» традиціями, які нагадують нам про що завгодно, тільки не про християнську епоху) надалі дивує і насторожує весь цивілізований світ.

Цей «вінегрет» ментальності — навколо «свого» Різдва і «свого» новоріччя — характеризує нас як людей, котрі й самі поки що не визначились, а отже, від нас можна чекати прикрих несподіванок. Очевидно, що ця обставина, попри всі старання політиків, не додає нам авторитету на світовій арені.

Але мене особисто насторожує також те, що національно-патріотична Українська православна церква Київського патріархату, здається, ніяк не наважиться відірватися від зазначеної календарної архаїки, якої вперто тримається Московська церква в Україні.

Проте ми всі добре розуміємо, що існування нації за двома календарями, за одним з яких, під рефрен про канонічність, фактично відбувається активне втручання іншої держави в організацію життя в Україні, є не лише гальмом на шляху нашого руху до Європи, а й переконливим доказом нашої залежності від Москви.

Очевидно, що в цих умовах не мають жодного сенсу ніякі розмови про створення в Україні єдиної помісної церкви.

Тому, приєднуючись до численних пропозицій щодо ліквідації з наших вулиць і площ пам'ятників, пам'яток і символів «збільшовиченої ери», пропоную всім громадянам України (незалежно від приналежності до якоїсь конфесії) дружно і солідарно перейти на єдиний, нормальний, цивілізований, європейський, всесвітній григоріанський календар.

Упевнений, що такий крок сприятиме згуртуванню української нації, зміцнить незалежність України і патріотичність її громадян.

Уважаю, що своє слово з цього приводу має сказати й Президент України.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

Держава не має стояти осторонь процесів,

які відбуваються у сфері азартних ігор

Думають народні депутати, не мовчить громадськість

«Яким бути гральному бізнесу в Україні?» — нині це запитання в усіх на устах: і в політиків, і в бізнесменів, і в юристів, і в пересічних громадян.

У Комітеті Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва, в якому я працюю, наприкінці минулого року розглядали три законопроекти, які визначають засади правового регулювання господарської діяльності з організації та проведення азартних ігор. Цьогоріч народними депутатами, як суб'єктами законодавчої ініціативи, на розгляд парламенту внесено стільки ж проектів. Перший — «Про азартні ігри», запропонований мною на розгляд Верховної Ради попереднього скликання ще 26 січня 2007 року. Втім пристрасті, пов'язані із політичною кризою, які вирували тоді в сесійній залі, не дозволили народним депутатам уважно вивчити ані його, ані законотворчі наробки моїх колег. Тому зняття документа з розгляду можна було передбачити.

Автор другого законопроекту № 1016 («Про правове регулювання організації і проведення азартних ігор на території України») — народний депутат Валерій Писаренко. Під керівництвом мого колеги по фракції Василя Горбаля також був розроблений проект закону «Про обмеження ведення діяльності по організації та проведенню азартних ігор на ігрових автоматах на території міста Києва».

Не залишає поза увагою коло питань, пов'язаних із сучасним станом та перспективами розвитку азартної галузі, і громадськість: проблема обговорюється в загальноукраїнських та регіональних мас-медіа. Тільки в нашій пресі, за неповними даними, в 2007 році було надруковано понад 400 матеріалів, присвячених необхідності державного регулювання азартних ігор. Усе зазначене не залишає сумніву в тому, що вітчизняний гральний бізнес став досить помітним явищем в економічному та соціальному житті країни, і держава вже не може стояти осторонь процесів, які відбуваються в цій сфері.

Гральний бізнес та бюджет: чи варто рахувати прибутки?

Утім, статистика, як вперта річ, каже сама за себе. Сьогодні кількість суб'єктів грального бізнесу в Україні перевищує п'ять тисяч. Розважальна галузь щорічно дає надходжень до державного бюджету понад півмільярда гривень тільки від патентування та ліцензування. В країні щоденно близько 56 тисяч осіб користуються послугами гральних автоматів. З фінансової точки зору гральний бізнес — це понад 120 тисяч робочих місць, майже 1700 виданих ліцензій на організацію та утримання тоталізаторів і гральних столів (з 2000 року) вартістю 255 гривень кожна та 124 ліцензії на азартні ігри (з травня 2006 року) вартістю мільйон гривень. Кількість робочих місць у сфері грального бізнесу за останні п'ять років щорічно збільшується на дві-три тисячі осіб. У Києві, за даними Української асоціації діячів грального бізнесу, надходження в міський бюджет від видачі 19 тисяч торгових патентів становлять 121 мільйон гривень. У столичній індустрії розваг нині працює десять тисяч осіб.

Водночас доводиться констатувати, що тривала відсутність чітких і прозорих законодавчих норм у сфері грального бізнесу призводить до численних зловживань, самовільного і некомпетентного творення таких норм, запровадження протекціоністських або нездійсненних ліцензійних умов у регіонах. Широкого розповсюдження набули тотальна некомпетентність посадових осіб органів ліцензування, самовільне тлумачення норм щодо порядку оплати торговельного патенту. В гральних закладах часті випадки обманів клієнтів, роботи суб'єктів цього бізнесу без належного дозволу, розміщення обладнання в неприйнятних місцях. Тому питання про те, чи потрібен чітко сформульований закон про гральний бізнес, чи не потрібен, сьогодні знімається з порядку денного реаліями життя. Мене турбують міркування іншого, і багато в чому дискусійного характеру — про концептуальні засади майбутнього закону.

З огляду на наведену статистику про економічний ефект гральної індустрії постає логічне запитання: чи повинні ми розглядати ігри та розваги тільки як засіб поповнення державного та місцевих бюджетів? Моє особисте переконання — держава має сказати своє однозначне і рішуче «Ні!», якщо вона дбає про моральність населення та його психічне здоров'я. Адже існує й інша статистика.

На міжнародній конференції «Ігрова залежність», що проходила в Москві в червні 2006 року, наводилися такі цифри та факти. В містах із населенням близько 500 тисяч осіб — 25 тисяч (п'ять відсотків) залежних від азартних ігор. Кожний четвертий з тих, хто програв, думає про самогубство і часом робить такі спроби. У багатьох гравців переважає ірраціональний тип мислення: психічно звужена свідомість із домінантними оптимізмом стосовно виграшу і надією на збагачення, низька самодисципліна, проблемна поведінка. Ігроманія, або, як її називають фахівці, гемблінг, найчастіше вражає хворих на різні психічні розлади — з симптомами нав'язливого стану та епілепсією. Гравці зі стажем п'ять та більше років відчувають психологічний дискомфорт, роздратування, занепокоєння, що можуть супроводжуватися головним болем, поганим настроєм, стресами, агресивною поведінкою. Розвиток грального бізнесу супроводжується зростанням кількості населення з інфантильними цінностями: надія на удачу звільняє людину від відповідальності за свої дії, від необхідності приймати соціально зрілі рішення. Гральна залежність змушує суспільство близького та далекого зарубіжжя зазнавати чималих витрат на створення медико-соціальних бригад «швидкої допомоги» у складі психіатра, психолога та соціального працівника.

З огляду на вищезазначене, я б порадив деяким прихильникам вижимання шалених бюджетних надходжень з грального бізнесу порахувати, скільки грошей витратить держава через п'ять-десять років на лікування п'яти (а за іншими підрахунками — 15—20) відсотків українців, які нині є потенційними клієнтами психоневрологічних диспансерів і можуть серйозно захворіти на гемблінг. А хто підрахує збитки від існування в нашому майбутньому суспільстві численного прошарку осіб із спотвореною свідомістю — свідомістю соціального паразита та потенційного злочинця? Хто підрахує збитки від малоефективної педагогічної роботи з підростаючим поколінням, значна частина якого вражена патологічною жадобою наживи на азартній грі?

Втім, зовсім інше питання бюджетного характеру — спрямування доходів від грального бізнесу. На мою думку, встановлення єдиної для країни, чіткої й прозорої системи ліцензування та патентування грального бізнесу, а саме — закріплення дозвільної функції (ліцензування) за Міністерством фінансів України, а фіскальної (патентування) за місцевими органами влади — дасть змогу створити на всіх рівнях умови для спрямування доходів гральної індустрії на потреби охорони здоров'я та розвитку освіти. І таке спрямування має бути чітко визначене в майбутньому законі України, як і має бути визначене положення про те, що гральний бізнес не може бути засобом латання численних бюджетних «дір» та елементом планування надходжень для фінансування будь-яких видатків державної та місцевої казни.

Гральний бізнес має розташовуватися там, де це вигідно державі, а не бізнесовим колам. Найбільш виправданим буде розміщення об'єктів азартної галузі в регіонах, які мають значний відсоток незайнятого працездатного населення, але які потребують прискореного розвитку інфраструктури та економічного потенціалу. Як на мене, критеріям таких регіонів відповідають території України, які вважаються перспективними з огляду на розвиток курортного господарства й туристичної галузі.

Як пропонується вирішити проблему

Саме такі підходи та концептуальні засади і були закладені в основу законопроекту, який був розроблений мною за участю кваліфікованих юристів-правознавців. На відміну від проекту закону, поданого на розгляд Верховної Ради В. Горбалем, він регулює організацію та проведення азартних ігор у масштабах всієї країни, а не тільки Києва.

Якщо докладніше, то законопроект передбачає визначення основних ознак азартних ігор та чітко відмежовує сферу дії цього закону від інших, які мають регулювати споріднені види діяльності. До азартних ігор відповідно до законопроекту належать парі, що укладаються на тоталізаторах та в букмекерських конторах, інші парі, ігри з використанням ігрового обладнання або пристроїв, включаючи з кільцем рулетки, комп'ютерів, інші ігри, які проводяться за кошт та на власний ризик їх учасників з метою отримання матеріальної вигоди, за умов невизначеності можливих результатів.

Також визначаються основні принципи державної політики щодо азартних ігор, серед найважливіших з яких — пріоритетність інтересів захисту прав, життя та здоров'я громадян, регулювання на рівні спеціального закону основних засад діяльності у сфері організації та проведення азартних ігор, спрямування доходів держави від такої діяльності виняткова на потреби охорони здоров'я та освіти, територіальна локалізація проведення азартних ігор тощо.

Передбачається також впорядкування системи державного регулювання з цих питань. Міністерство фінансів України визначається як спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері організації та проведення азартних ігор. Розмежовується зміст ліцензування та патентування відповідної діяльності, посилюються вимоги до змісту та додержання правил азартних ігор, вибору та обладнання приміщень, де вони можуть проводитися. Пропонується територіально локалізувати проведення азартних ігор, посилити вимоги до визначених для цього територій. Кабінету Міністрів України надається право назвати в Україні не більше чотирьох таких територій.

Посилюються вимоги і до організаторів азартних ігор. Діяльність у цій сфері пропонується дозволяти лише суб'єктам підприємницької діяльності — юридичним особам, статутний фонд яких сформовано за рахунок внесків виключно у грошовій формі у розмірі не менше півтора мільйона євро за валютним обмінним курсом валюти України.

Високо оцінюючи і шануючи законотворчість моїх колег по парламенту, як минулого, так і нинішнього скликання, проте, вважаю і переконаний, що законопроект, підготовлений мною, більшою мірою сприяє комплексному розв'язанню обговорюваної проблеми, ніж ті проекти, які були зазначені на початку матеріалу. Я наведу лише основні аргументи на обґрунтування своєї думки, зробивши короткий порівняльний аналіз.

1. Зазначені проекти втручаються у сферу правового регулювання інших законів, приміром, про ліцензування певних видів господарської діяльності, патентування деяких видів підприємницької діяльності, державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб тощо. До того ж у більшості випадків норми з цих законів просто перенесено в проекти, що істотно збільшує їх обсяг, але не створює правових новел. Зазначені закони встановлюють уніфіковані правила та стандарти у сфері підприємницької діяльності. Виведення із сфери регулювання лише одного виду підприємницької діяльності руйнує систему реєстрації, патентування, а особливо ліцензування, і не сприятиме реалізації ефективної єдиної державної політики у сфері підприємництва. Крім того, це суперечить правилам законодавчої техніки. Натомість, мій проект містить лише особливості правового регулювання відносин у сфері азартних ігор і не створює таких проблем.

2. Усі зазначені проекти не містять особливостей використання коштів, які сплачують суб'єкти за ліцензування та патентування господарської діяльності у сфері організації та проведення азартних ігор. Мій — встановлює, що ці кошти можуть використовуватися лише для виконання заходів, спрямованих на розвиток охорони здоров'я та освіти, що підкреслює соціальну спрямованість цього проекту.

3. З метою зменшення негативного впливу азартних ігор проектом забороняється брати участь у них особам, які мають ознаки алкогольного, наркотичного або іншого сп'яніння.

4. З метою забезпечення прав учасників азартних ігор та запобігання зловживань у цій сфері в моєму проекті передбачається, що інформація, яка використовується в процесі азартних ігор на ігровому обладнанні або пристроях, механічних, електричних та електронних ігрових автоматах, подається з додержанням законодавства про мови, а ігрове обладнання та пристрої, програмне забезпечення, які використовуються для організації та проведення азартних ігор, підлягають обов'язковій сертифікації.

5. Проект 1016 пропонує визначення та встановлення відмінностей ліцензування у сфері азартних ігор від патентування в цій сфері, а також визначає специфічні, особливі умови їх здійснення.

Утім, остаточний вердикт щодо всіх законопроектів виноситимуть парламентарії у сесійній залі після докладного вивчення проблеми зацікавленими органами виконавчої влади та з урахуванням громадської думки. Переконаний, що Верховна Рада нового скликання знайде для цього і волю, і час. А який законопроект буде прийнято — це, за великим рахунком, не так уже й важливо: аби вкрай потрібна державі справа зрушила з місця. Все інше можна підкоригувати та доопрацювати.

* * *

Проблема державного регулювання грального бізнесу в Україні існує і поставлена на порядок денний. Вона занадто складна і серйозна, щоб вирішити її одним розчерком пера. Тут потрібна виважена, копітка і скоординована робота парламентаріїв, економістів, правознавців, соціологів, психологів з участю широких кіл громадськості та представників гральної індустрії. Але це не означає, що ми маємо відкладати час розробки та прийняття законопроекту на далеке і невизначене майбутнє. Закон повинен працювати вже в 2008 році. У цьому питанні ми маємо керуватися виключно державними та загальнонаціональними інтересами. Адже йдеться про майбутнє нашої країни, як з точки зору формування психічно здорового та морального суспільства, що відповідає цивілізаційним стандартам XXI сторіччя, так і з точки зору створення в країні держави з добре регульованою і соціально спрямованою економікою.

Григорій СМІТЮХ,
народний депутат України від Партії регіонів.

Сьогодні кількість суб'єктів грального бізнесу в Україні перевищує п'ять тисяч

Металургія — дама, яка прагне знову помолодшати

Заводський гудок замінює мешканцям промислових міст годинник, а дим над трубами — краєвиди. Чим вимірюється якість життя: чистим повітрям і водою чи наявністю робочих місць і пристойною регулярною зарплатою? Такі суперечливі думки охоплюють зазвичай гостей індустріального краю. Понад 60 відсотків прибутків Донецької області і дві третини експорту становлять доходи металургії. Тому обговорення альтернатив видається словесною еквілібристикою, не більше.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За минулий рік вітчизняні металурги разом із впровадженням західних технологій та придбанням іноземних фахівців стали переймати і західний менталітет. Схоже, тепер уже не модно кивати на кризу в економіці і погрожувати зупинкою печей. Модно мати здоровий, сучасний та успішний вигляд, можливо, навіть трохи прикрашаючи дійсність.

Справедливості заради варто відзначити, що торік кон'юнктура зовнішніх ринків збуту, на які традиційно орієнтовані українські металурги, склалася сприятлива. За даними обласного управління статистики, середня ціна експортованого металу була на третину вища, ніж позаторік, а рівень прибутковості зріс із 2 до 8 відсотків у середньому. Не в останню чергу завдяки цьому понад 80 відсотків прибутків промисловості забезпечили металурги. У прогнозах фахівці обережні й зазначають, що вже в жовтні-листопаді було зафіксовано зниження цін на більшість напівфабрикатів на ринках Ближнього Сходу та Південно-Східної Азії.

Виробники поки що не відреагували на заяви щодо підвищення ціни на газ до 179 доларів за тисячу кубометрів. «Буде важко, але прогноз ринку на цей рік поки що приймає цю ціну», — так прокоментував перспективу подорожчання енергоносіїв голова обласної держадміністрації Володимир Логвиненко. Очевидно, що рівень прибутковості зменшиться. І насамперед це позначиться на надходженнях до державного бюджету.

Не можна стверджувати, що чергове підвищення ціни на газ заскочило металургів зненацька. Ще два роки тому провідні виробники заявили, що готуються в перспективі до переходу на світові ціни на блакитне паливо. Енергоємність українського металургійного виробництва приблизно на 30—40 відсотків вища, ніж на аналогічних підприємствах далекого зарубіжжя, а продуктивність праці в 2,5—3 рази нижча. Найбільш енерговитратними процесами є доменний та мартенівський. Тому металургійні заводи і комбінати майже одночасно розпочали реконструкцію доменних печей із впровадженням технології використання пиловугільного палива. Крім того, деякі підприємства заявили про курс на ліквідацію мартенівських печей.

Якщо раніше на Маріупольському металургійному комбінаті імені Ілліча співвідношення мартенівської та конвертерної сталі було 60 до 40 відсотків, то нині — навпаки. Аналогічні процеси спостерігаються і на інших підприємствах. Реконструкція доменного виробництва триває на Єнакієвському металургійному заводі, ЗАТ «Донецьксталь — металургійний завод» та інших. До того ж виявляється, що нове — це добре забуте старе. Наприклад, технологія вдування пиловугільного палива в горн доменної печі, яка дає змогу відмовитися від природного газу й використовувати дешевші марки вугілля, була винайдена саме вітчизняними металургами. Варто згадати і те, що перший у світі електросталеплавильний цех був збудований у нашій країні. Лише тепер, 25—30 років по тому, ці технології визнають на батьківщині.

Проте заяви керівників металургійних підприємств, що за чотири-п'five років галузь відмовиться від мартенів, дехто сприймає скептично. Зокрема, машинобудівники вважають, що це стане реально щонайменше через 8—10 років: для виготовлення складного обладнання потрібні і час, і виробничі потужності. Тож «лисячі хвости» ще довго будуть «окрасою» індустріального пейзажу.

2007 рік для вітчизняної металургійної галузі пройшов під знаком злиття і поглинання. Об'єднання активів провідних світових компаній «Міттал Стіл» та «Арселор», злиття гірничо-металургійних активів ЗАТ «СКМ» та «Смарт-холдингу», заява голови правління ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» Володимира Бойка про те, що на підприємстві розглядають варіанти об'єднання (з ким — поки що секрет, однак, за припущеннями аналітиків, це буде хтось із російських «сталевих» магнатів) — такі тенденції зумовлені прагненням зробити металургійний бізнес більш стійким до коливань ринку. Минули часи одинаків, кооперації та давальницької сировини. Тепер прибутки отримує лише той, хто володіє ланцюжком «вугілля — кокс — метал» та має власну сировинну базу. Після об'єднання «Метінвесту» та «Смарт-холдингу» на гірничорудному ринку з'явився фактичний монополіст. У планах нового холдингу — за десять років вдвічі збільшити обсяг виробництва сталі та зміцнити позиції на європейському ринку. Адже «Смарт» прийшов не лише із проблемним Макіївським металургійним заводом, але й із двома гірничорудними комбінатами та металургійним комбінатом у Болгарії.

По-різному розв'язують компанії традиційну проблему дефіциту коксівного вугілля. Фахівці кажуть, що питання не лише в кількості (в Україні не вистачає майже 6 мільйонів тонн коксівного палива на рік), а й у якості: для виробництва коксу потрібні різні марки вугілля. Які іноді дешевше придбати в Росії, Польщі, Австралії чи навіть Америці, ніж видобувати в Україні. З другого боку, експерти кажуть, що збільшення імпорту коксівного вугілля може обернутися залежністю вітчизняної металургії, наприклад, від російського палива.

У стосунках з північним сусідом українські виробники виступають і партнерами, і конкурентами. Зокрема, для Харцизького трубного заводу найбільшим ринком залишається російський. Але частка поставок з року в рік скорочується: із 720 тисяч тонн труб, які було заплановано виготовити в 2007-му, приблизно 400 тисяч тонн призначалися для російських компаній. Торік завод запустив нову лінію і став єдиним в СНД, хто здатний виготовляти труби великого діаметра з товщиною стінки до 40 міліметрів. Підприємству доведеться витримати жорстоку конкуренцію, адже Росія розвиває власні центри із виробництва труб великого діаметра або орієнтується на німецьких постачальників.

На металургійних підприємствах Донецької області працюють 150 тисяч осіб. Лише в першому півріччі минулого року заробітна плата зросла майже на 30 відсотків. Причому на рівень доходів металургів не в останню чергу вплинула і ситуація навколо комбінату «Арселор Міттал Кривий Ріг». Увага до виконання покупцем інвестиційних зобов'язань, зокрема, стосовно оплати праці, висвітлення цієї теми в пресі і резонанс, спричинений у суспільстві, спонукали власників й інших металургійних підприємств підняти зарплату робітникам. А в керівників підприємств з'явився ще один привід хвалитися соціальною відповідальністю бізнесу. Тепер це модно.

Ліна КУЩ.

Тисяча робітників Вінницького підшипникового залишилися без роботи

Власники Вінницького підшипникового заводу прийняли рішення про ліквідацію підприємства, на якому торік вироблено продукції майже на 40 мільйонів гривень. Свій крок вони пояснюють збитковістю виробництва. Роботу заводу власники зупинили в грудні 2007-го. Під тиском колективу після низки переговорів з представниками міської та обласної влади вдалося досягти домовленостей про відновлення роботи конвеєра, розроблено графік погашення заборгованої платні. 9 січня нинішнього року частину робітників навіть викликали на роботу. А ввечері того ж дня до Вінницької облдержадміністрації передали рішення про ліквідацію підприємства. Керівники області підготували лист на ім'я Прем'єр-міністра України з проханням створити комісію для вивчення питання з метою захисту підшипникової галузі загалом. Тим часом робітники підприємства на захист заводу готують низку акцій у столиці. «Ми не дамо можливості викинути на вулицю тисячу робітників, — каже голова профспілкового комітету заводу Петро Тютюнов. — Якщо буде потрібно, звернемося по захист навіть до світової спільноти»

Віктор СКРИПНИК.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Шлях до Європи

Буковина — найвдаліший регіон для відпрацювання євроінтеграційних процесів. Унікальна перевага полягає у вдалому геополітичному розташуванні, ландшафтному, кліматичному, економічному та соціальному відображенні усієї України. Ця теза була змістовою домінантою начальника новоствореного Головного управління регіонального розвитку, архітектури та інфраструктури ОДА Олександра Лієва. Пан Лієв переконаний, що відсутність єдиного центру координації процесів реформування та розвитку інфраструктури спричинювала повільне здійснення ринкових перетворень на Чернівеччині. Зі створенням нового управління відбудеться узгодження дій органів місцевого самоврядування із стратегією розвитку області та загальнодержавними програмами.

Головне управління регіонального розвитку, архітектури та інфраструктури утворено розпорядженням голови Чернівецької ОДА Володимира Куліша замість управлінь промисловості та розвитку інфраструктури й містобудування та архітектури обласної державної адміністрації. Першочерговими завданнями цієї структури є розроблення угод між різними гілками та рівнями влади з регіонального розвитку області, спільно з місцевими органами самоврядування планів розвитку усієї області, створення каталогу ділянок, що потребують інвестицій, створення та втілення плану реалізації проекту «2008 рік — Рік доріг» тощо. Загалом буковинські дороги можна охарактеризувати як суспільне лихо. Тож на ремонт доріг у 2008 році обіцяють залучити 300 млн. гривень, тоді як у 2007 році ця сума становила 100 млн. гривень Сподіватимемось, що шлях України до Європи через Буковину буде вимощений не лише намірами.

Повноцінні дитсадки повертаються

До кінця 2008 року на Буковині мають розробити та затвердити обласну, районні, міські програми розвитку дошкільної освіти на 2008—2012 роки. А до 1 березня наступного року в штати дошкільних навчальних закладів буде введено посади фізінструкторів, психологів, логопедів. Головам окремих РДА доручено відновити цілорічне функціонування усіх садків, що переведені на сезонний режим роботи або не працюють узагалі. Водночас їх мають забезпечити медичним обслуговуванням, створити належні санітарно-гігієнічні умови, посилити контроль за якістю харчування дітей, обладнати заклади пандусами для дітей з особливими потребами. Такі групи відкриють вже у березні.

Німці проведуть збори в Чернівцях

Обласна державна адміністрація та голова міста з нагоди святкування 600-річчя Чернівців офіційно запросили для участі у першому Всесвітньому форумі буковинців представників партнерського регіону — округу Швабія (Німеччина), Інституту Буковини та Товариства буковинських німців. У відповідь провід Товариства буковинських німців на своєму черговому робочому засіданні остаточно схвалив проведення зустрічі свого товариства у 2008 році в Чернівцях. Планується налагодити контакти з місцевими організаціями німців для проведення зустрічей в Німецькому домі, а також забезпечити програму культурологічних заходів із залученням хорових та танцювальних колективів товариства.

Підбірку підготував Сергій СУЛИМА.

САМОВРЯДУВАННЯ

СУМИ

Міського голову — у відставку за невиконані обіцянки

У Сумах розпочався збір підписів за проведення референдуму, суть якого зводиться до відставки міського голови Геннадія Мінаєва та всього складу міськради. Нинішній чільник обіймає посаду неповні два роки, однак громада звинувачує його у невиконанні передвиборних обіцянок і своїх безпосередніх обов'язків. А ще у списку звинувачень — неефективна робота міськради, підвищення тарифів на послуги ЖКГ та практичний розвал цієї галузі, потурання самовільному будівництву, перетворення обласного центру на сміттєзвалище, відсутність стратегічного плану розвитку Сум, підігравання бізнесовим силам у приватизації комунальних підприємств, зокрема, «Міськводоканалу» та міської ТЕЦ тощо.

Окрім питань про дострокове припинення повноважень сумського голови і міської ради, на референдум заплановано винести також питання про заборону приватизації стратегічних комунальних об'єктів та перенесення гральних закладів за межі обласного центру.

Владислав ЖМУРКОВ.

ВІННИЦЯ

«Моє село не соромно показати усьому світу»

Для поширення інформації про територіальні громади Вінниччини за кошти обласного бюджету в мережі Інтернет створено дві веб-сторінки — «Моє село» і «Моє місто». Новинку започаткувала громадська організація «Подільська агенція регіонального розвитку». Розроблена нею програма «Історія Вінниччини: від громади — до особистості» здобула перемогу в обласному конкурсі проектів розвитку територіальних громад, а за отримані кошти створено нові сайти. На них виставлятимуть інформацію про сільські, селищні та міські територіальні громади.

За словами Олега Левченка, керівника агенції, презентація краю відбуватиметься у трьох розділах: «Історія громади», «Видатні люди громади» та «Найцікавіші історії і легенди громади». Аграрну Вінниччину чомусь вважають малоцікавим регіоном у пізнавально-туристичному плані, каже співрозмовник:

— Однак нам є що показати не лише мандрівникам —регіон привабливий і для інвесторів. Але він залишається, як мовиться, у затінку. Ми й вирішили ліквідувати цю прогалину через мережу Інтернет.

«Подільське село не соромно показати усьому світу», точно підмітив поет.

Віктор СКРИПНИК.

АКТУАЛЬНО

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Десятки таксі щодня опиняються на штрафмайданчику

Такими стали результати роботи інспекторів ДАІ під час проведення операції «Таксі». Уже в перші дні правоохоронці зафіксували понад сотню порушень, які скоїли таксисти. Майже щодня машини опиняються на штрафмайданчику, як правило, через те, що водії вирушають у рейси без відповідних документів на транспорт. Траплялися випадки, коли за кермом перебували нетверезі таксисти.

Ірина КОЗАК.

Як хочу, так і кручу

Залізниця знову накрутила ціни на свої послуги. На якій підставі, не знає навіть Антимонопольний комітет

ОТАКОЇ!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як це розуміти: ступінь подорожчання не на всіх вокзалах і не на всіх дорогах однакова? І чому це може з'ясуватися тільки під час покупки квитка? Питання повисають у повітрі. Мінтрансзв'язку не повідомляє більше ні про що, крім мільярдних збитків, що їх нібито щорічно зазнає Укрзалізниця від дешевизни своїх послуг: 2006 рік — 2,7 млрд. грн., 2007 — близько 4 млрд. грн. У такій ситуації сумлінним пасажирам залишається тільки посипати голову попелом. Винуваті, мовляв, деріть з нас три шкури!

Але не варто поспішати. У заяві Антимонопольного комітету, розповсюдженій його прес-службою, спростовується факт узгодження нових транспортних тарифів. Комітет не має у своєму розпорядженні проекту відповідного наказу транспортного міністерства. І тому акцентує увагу громадськості на тому, що в Мінтрансзв'язку немає «прозорого порядку формування» цін на свої послуги. Доцільність підвищення тарифів мають доводити конкретні розрахунки. Але їх транспортники навіть не вводили в ужиток, хоча про необхідність мати такі документи їх не раз попереджували. Щоб кардинально вирішити це питання, Антимонопольний комітет розробив проект постанови уряду про створення Національної комісії регулювання транспорту. Незалежний орган міг би, вважають у комітеті, забезпечити баланс інтересів між перевізниками і споживачами їхніх послуг. Проект створення такої комісії погоджено з Мінекономіки, Мінфіном, Мін'юстом, Мінпромполітики і Держкомпідприємництва. Проти виступає тільки Мінтрансзв'язку і блокує прийняття цього рішення. З огляду на це Антимонопольний комітет закликав нове керівництво Мінтрансзв'язку утриматися від підвищення тарифів на перевезення до того, як розробить і введе в дію розрахунковий механізм нових цін.

До речі, у концепції Державної програми реформування залізничного транспорту, утвердженій урядом ще в грудні 2006 року, йшлося про те саме удосконалення системи тарифів і про прозорість тарифної політики транспортних послуг. Але, виходить, теорія і практика в нас, як дві рейки залізничної колії — ніколи не перетинаються.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Навіщо ми їх «роздягаємо»?

ФОРУМ

Проблеми, що порушуються у коментарях під рубрикою «Тема», викликають незмінний інтерес у читачів, про що свідчать листи до редакції. Як і досі, одні з них не погоджуються з оглядачем, висловлюючи власний погляд на події, що відбуваються, інші вважають, що редакція своєчасно й правильно порушує питання, важливі для розвитку громадянського суспільства.

Пропонуємо для обговорення два листи, в яких, на перший погляд, йдеться про різні проблеми. Утім, хіба не вони — наше повсякденне життя?

«Я не затикаю рота...»

Шановний пане Анатолію! Звертаюся до Вас персонально, як до головного редактора видання, яке наша сім'я передплачує від початку його заснування. Але газету за 23 листопада краще б зовсім не отримувати: на душі стало паскудно від матеріалу Вашої Писанської.

Невже така шановна газета не могла обійтися без джангіровщини (Дмитро Джангіров — київський журналіст. — **Авт.**) у статті про поминання померлих від голодомору? Навіщо кинули все в одну купу, змішавши грішне з праведним: калину, національні стрічки, 1933 свічки (як на мене, можна поставити стільки свічок, скільки померло тоді людей), патологічну неприязнь до Ющенка, вдягання-роздягання Юлі (її не один раз до прокладок роздягала Ваша газета), безпритульних дітей і беззубих пенсіонерів (ці явища треба обов'язково висвітлювати, але окремою темою), засудження спорудження меморіалів померлим від голоду, ЮНЕСКО?

Скажіть, будьте ласкаві: не можна було обійтися без цього? Я не затуляю рота Валентині Писанській, але вважаю, що є події, висвітлення яких не можна впихати в збірну журналістську солянку.

З повагою,

Людмила Олександрівна ГОРДІЙЧУК,

жінка, дружина, мама, бабця, пенсіонерка (70 років).

Рівне.

Як могло таке статися?

Зачепила за живе «Тема», де йдеться зокрема про те, що українські пенсіонери майже всі беззубі, бо не мають за що їх вставити. І я не маю 11 зубів, як і грошей на протезування. Але в мене інша «Тема»: хочу висловити свій біль і прокляття тим, які перед виборами — і депутатськими, і президентськими — обіцяли бути слугами народу, а після них безсоромно стали черствими і жорстокими панами.

Моя дружина не дожила п'яти днів до нашого золотого весілля. Кілька років тому їй почав докучати біль у попереку. Зверталася до лікарів, але вони лише стенали плечима, мовляв, це — старість, від якої нікуди не подінешся. Просили ми про обстеження, але де там! Я й розумію: якби лікарі одержували гідну зарплатню, то, може, вони не були б такі байдужі. А так — сидять і чекають «гостинця». А коли його людина неспроможна принести, то поганяй до ями...

Не буду описувати, як тяжко хворіла моя дружина. Неможливо передати її страждання! І мої — від безсилля, що не міг їй допомогти. Ми не відходили від неї — я, син з невісткою, але вона дедалі слабкішала. Я, бувало, допомагаю їй сісти на «горщик» (зробили таку табуреточку, щоб для неї зручніше), а вона візьме мене за руку й просить: «Мішо, дорогенький мій, голубчику, спаси мене!» У мене сльози ллються, а як порятувати? Я не лікар і не банкір. Тому написав листа прем'єр-міністру Януковичу з проханням надати кредит на лікування дружини. Одержав відповідь, що мого листа надіслано в Полтаву. Та ні допомоги, ні навіть відповіді звідти я не одержав. Ще раз написав панові Януковичу, але його секретаріат повідомив, що мого листа знову надіслано в Полтаву. До речі, відповіді звідти досі немає. Писав голові Хорольської райдержадміністрації, обласному прокурору — ніхто не відповів...

Дружина моя — Бойко Парасковія Яківна — померла. Пропрацювала вона дояркою 27 років ще тоді, коли корів доїли вручну й тричі на добу. Не цуралася й іншої роботи — важкої та виснажливої. Народила трьох діток, а в декретній відпустці була один місяць до пологів і один — після, бо такий тоді був закон. Усіх малюків годувала груддю — це означає, що бігала вона риссю з ферми додому, щоб немовля не залишити голодним. Ми не дочекалися від держави не те що подяки, а й будь-якої допомоги в скрутну хвилину. А я караюсь: пішла моя дружина у вічність з думкою про те, що я нічого не зробив, аби її порятувати...

Та ніяк не дійду до головної теми: як тільки в наших можновладців який чиряк де вискочить, то вони відразу мчать лікуватися за кордон, вважаючи нас худобою, яка нікому не потрібна. І що то в нашій державі за демократія така, де можновладці дбають лише про власну кишеню? Як могло таке статися, що за 10—15 років хапуги зробилися мільйонерами та мільярдерами, а нікого в державі не цікавить, де вони набрали стільки грошей? Я, приміром, не розумію: у нас був генералісимус, полководці, Герої Радянського Союзу, які виграли жорстоку війну, зрештою були Корольов, Курчатов, Патон, Амосов. Вони не мали мільйонів, а наші пройдисвіти обікрали народ і живуть приспівуючи. Як це могло статися?

З пошаною,

Михайло БОЙКО.

Полтавська обл.

ВІД АВТОРА РУБРИКИ «ТЕМА»

Спробую відповісти на запитання пані Людмили Олександрівни Гордійчук: «Навіщо ви про це пишете?». Пані Людмилу зачепила за живе, як вона пише, «мішанина» у коментарі «Замість поминок — шоу?» (23.11.07).

Справді, навіщо писати про беззубих пенсіонерів і безпритульних дітей на тлі райського життя політиків та урядовців? Це ж для них так неприємно — у сумний поминальний день псувати «картину» нагадуванням владі про відповідальність за те, що в країні, де майже перемогла демократія, величезна кількість громадян неспроможна задовольнити елементарні життєві потреби? Та ще й та частка народу, котра не може допомогти сама собі: діти, пенсіонери, інваліди, що є ганьбою для будь-якого суспільства. А хіба давно минуло: селяни пухли від голоду, а в радянських газетах навіть натяку на це не було, натомість країна дружно й весело будувала «світле майбутнє»? Тодішня влада теж не хотіла псувати картини загального благоденства. А тепер, виходить, не лише влада, а й ми самі?

Пані Гордійчук чомусь дійшла висновку, що автор «Теми» засуджує спорудження меморіалів. Але глибина пам'яті не залежить від того, більший чи менший встановлять пам'ятник над прахом жертв. Утім, нав'язати стрічок та посадити навіть цілі гаї з кущів калини куди простіше, ніж витягнути безпритульних з тепломереж — і не лише дітей, а й дорослих бездомних, забезпечити гідне життя не лише працюючим, а й тим, хто за віком чи ще чи вже не може зробити самостійно. Про що, зокрема, йдеться у листі пана Михайла Бойка з Полтавщини. Хто з нас, заледве досягши 50-річного віку, теж не чув від лікаря: «Що ж ви хочете? Вік такий...» Начебто досягнувши певної вікової межі, треба справді прямувати до ями...

Ось навіщо ми про це пишемо, ось навіщо «роздягаємо» політиків, які повинні звітувати перед громадою: з яких джерел, всупереч задекларованій звичайній зарплатні українського службовця, нехай навіть досить високій, вони черпають мільйони на маєтки, дорогі автомобілі, дизайнерське вбрання і прикраси? Ця вимога не залежить від приязні чи неприязні журналістів до «царської» особи: таємне життя публічних людей можливе лише в межах приватної сфери — така їхня плата за можливість кермувати державою і нами.

І насамкінець про любов журналіста до можновладців навіть найвищого рангу, про що досить часто пишуть у листах читачі, мовляв, «ви не любите такого й такого керманича». Відверто кажучи, мене дивує безмежна любов деяких виборців до своїх кумирів — замість того, щоб вимагати від них виконання обіцяного. Я досі не можу забути листа вчительки-пенсіонерки з Івано-Франківщини, котра, живучи практично на те, що збере з городу чи виростить у хліві, писала, що ладна терпіти скільки завгодно, зціпивши зуби, прощаючи новій владі всі її помилки, бо, на відміну від автора «Теми», вона їй вірить. Знову-таки — це приватна справа виборців, кого їм любити й кому вірити, а в кому розчаровуватися. Але коли преса любить владу загалом чи її перших осіб зокрема, та ще й безмежно вірить, то це вже катастрофа для суспільства. Не збагну, за що б я мала любити наших керманичів, навіть у разі, якщо вони здійснять свої фантастичні обіцянки? Адже завжди є можливість жити краще. То нехай стараються. Утім, давайте поговоримо на цю тему. Чекаємо ваших листів, шановні читачі.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Пішла моя дружина у вічність з думкою про те, що я нічого не зробив, аби її порятувати...

Надія Тищенко «забарикадувала» місце № 231

Перед реконструкцією на Центральному ринку Чернігова приватний підприємець Надія Тищенко отримала на руки 1 квітня 2007 р. договір, за яким ТОВ «Коопринок» надає їй «торгове місце № 214 згідно з нумерацією та план–схемою розміщення торговельних місць».

Жінка уже не перший рік продає хутряні вироби, які шиє її чоловік. На момент підписання документа їх повністю задовольняли умови договору. Але у вересні змінилося керівництво ринку. У результаті подальшої реконструкції додалася кількість торгових місць. Саме нові місця й стали причиною конфлікту.

— За план-схемою місце 214 мало бути розташоване там, де нині є № 231, — каже Н. Тищенко. — Але останній торговий павільйончик запропонували іншому підприємцю.

— Але ж вас не позбавили договірного місця!

— Те, що нам запропонували, розташоване на задвірках ринку. Якби ми торгували одягом, то це нас би влаштовувало. Але хутряними шапками торгують концентровано, близько одне від одного. Тобто покупець, який прийшов вибирати собі головний убір, оглядає подібні вироби у торговельному ряду, що поряд. До нашої торгової точки, яка розташована у глибині ринку, він і не підійде!

Надія Олексіївна «забарикадувала» місце № 231. Тут вона щодня веде торгівлю. Свої протести підприємець надіслала у різні інстанції, у тому числі й до «Голосу України».

Виконуючий обов'язки директора ТОВ «Коопринок» Юрій Богаченко вважає її протести необґрунтованими:

— Будь-який юрист вам одразу скаже, що жодних підстав вимагати іншого місця взагалі не може бути, бо ми його надаємо згідно з договором.

Однак керівник показав мені лише нинішню план-схему розміщення місць. Про стару, склалося враження, він ніби нічого й не знає. Можливо, її справді не було?

Підходжу до орендарів торгових місць. Господарка 106-го Надія Іванівна Пуш на моє запитання, чи бачила вона «квітневу» план-схему зі своїм номером та прізвищем, відповіла:

— Звичайно. І їхнє (Тищенків. — **Авт.**) теж значилося на місці, де вони нині стоять.

Про наявність у квітні 2007 р. плану-схеми розміщення торгових місць із зазначеними номерами та прізвищами розповіли й інші підприємці-продавці (№№ 137, 31,4).

Де вона поділась? Кому вигідно, щоб її не було? На ці запитання важко відповісти. Таке враження, що Н. Тищенко з кимось «по-доброму» не зговорилась. А у сфері ринку крутяться великі гроші. Власник торгового місця М. розповів:

— Я заплатив за цей металевий «бутік» у касу ринку 15 150 гривень. Отримав квитанцію. Хоча цей «дах» над головою й на 1000 доларів не потягне. Щомісяця плачу за оренду його 200 гривень, щодня — 5 гривень містового. А нам навіть до робочого місця електрику не підвели. А тепер ось з 1 січня оренда вже буде 250 гривень...

Цікаво, що фактично підприємці профінансували втридорога за власні гроші реконструкцію ринку. Власники його на цьому вочевидь заробили чималі кошти. Та, схоже, бізнес є бізнес. Подейкують, що в «комерційному» ряду ставка за місце зросла до 25 000 гривень. Можливо, тому й не вирішується питання Н. Тищенко, яка не може «потягнути» таку суму.

Але яким українським законом передбачені такі плати? Як вони взаємодіють з податковими нормативними актами?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: «барикада» Надії Тищенко біля торгового місця 231.

Фото автора.

За відбиту селезінку — арешт на три місяці...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Військовий суд Житомирського гарнізону наприкінці минулого року, на третьому виїзному засіданні у Вінниці, завершив розгляд кримінальної справи про побиття солдата військової частини А0707, підпорядкованої Генштабу Збройних сил України. Частина дислокується в Гайсині, що на Вінниччині. «Голос України» вже повідомляв читачам про цей інцидент. Увечері в казармі після удару в живіт солдату пошкодили селезінку. Щоб урятувати життя потерпілому, лікарі військово–медичного центру Повітряних сил у Вінниці змушені були видалити її. Скаліченого солдата відправили додому. Про «дідівщину» цього разу не йдеться. Все було навпаки — «старослужащого» побив молодий солдат.

Стосовно кривдника суд виніс специфічну міру покарання — арешт на три місяці на гауптвахті. Однак відповідач уже відбув цей термін у слідчому ізоляторі, де його утримували під час слідства. Після оголошення вироку відповідача відпустили з-під варти. Нині він перебуває у службі військового правопорядку. Тимчасово, до визначення нового місця служби. Правопорушників у свою частину не повертають, пояснили у військовій прокуратурі Вінницького гарнізону.

Чому прокурор Вінницького гарнізону на останньому судовому засіданні перекваліфікував дії обвинуваченого з суворішої статті Кримінального кодексу на м'якшу? Головну роль тут відіграло зізнання обвинуваченого, пояснив заступник військового прокурора Вінницького гарнізону підполковник юстиції Іван Клим'юк. Під час слідства, як і на двох судових засіданнях, він стверджував, що ні на кого не піднімав руку. Так само відмовлявся від будь-яких показань. Хоча слідство довело, що саме він, відповідач, завдав удар потерпілому, після чого той опинився на лікарняному ліжку. Військовий прокурор на суді кваліфікував такі дії обвинуваченого, як порушення статутних вимог, що вилилося в нанесення побоїв та спричинення тяжких наслідків. Дана стаття КК України (406, ч. 3) передбачає позбавлення волі на строк від 3 до 10 років, уточнили у військовій прокуратурі. Однак на останньому засіданні, уже перед тим, як суд мав перейти до дебатів, відповідач заговорив. Він зізнався в тому, що вдарив у живіт потерпілого. Пояснив, що робив це з метою захисту. Бо нібито до нього самого мали застосувати силу. Одне слово, вдарив, захищаючись, уточнив відповідач свою позицію.

> «На мою думку, це дуже легке покарання. Солдат міг отримати за такий вчинок від 3 до 10 років позбавлення волі. Але після перекваліфікації дій обвинуваченого звільнили з–під арешту».

Потерпілий солдат, який прослужив на півроку довше від того, хто підняв на нього руку, не наполягав на суворішому покаранні. Він і на зріст нижчий, і фізично слабший від свого кривдника. Тим часом не приховував, що зауваження молодому воїну робив не лише на словах. Під час вечірньої прогулянки, пояснював на суді потерпілий, солдат-новобранець відмовлявся співати стройову пісню. «У казармі я підійшов до нього, щоб з'ясувати причину, чому він не виконав команду», — пояснював на суді потерпілий. Саме йому в той вечір доручили провести вечірню прогулянку. Перед службою в армії хлопець півроку навчався у військовому училищі. Покинув навчання тому, що провалив першу сесію. Після чого пішов служити строкову. «Я поклав йому руку на плече, взяв за лацкан форми, а він у цей час ударив мене», — так казав на суді потерпілий. Тим самим визнав, що спровокував зворотну реакцію дужчого фізично новобранця, зазначається в рішенні суду.

Коли прокурор звернувся до судді з проханням змінити міру покарання, потерпілий не заперечував проти цього. Відповідача звинуватили за статтею 124 КК України (умисне заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що виникли у випадку перевищення меж необхідної оборони). Ця стаття передбачає покарання у вигляді арешту до шести місяців. На такий термін прокурор вимагав покарати порушника. Але суд змінив строк арешту до трьох місяців і 22 днів — стільки часу звинувачений перебував у слідчому ізоляторі під час слідства. Тому після оголошення рішення суду його звільнили з-під варти.

Потерпілий, який родом із Кіровоградської області (його кривдник — з Вінниччини), приїжджав на судові засідання разом із батьком. Той пояснив, що жодної гривні страховки за каліцтво сина в армії сім'я поки що не отримала. На лікування витратили чималі гроші. Син дотепер змушений відвідувати лікарів. На роботу йому також улаштуватися буде непросто. Батько не знає, чи взагалі встановлять синові групу інвалідності, щоб той отримував пенсію. У військовій прокуратурі пояснили, що потерпілому видали на руки всі документи, які підтверджують факт отримання ним травми під час проходження служби. Усі військовослужбовці строкової служби застраховані Міністерством оборони, уточнили у прокуратурі, тому колишній солдат обов'язково отримає страхові виплати. А стосовно групи інвалідності питання вирішує лікарська комісія в цивільній установі при лікарні за місцем проживання. Документи, видані в армії, для такої комісії мають силу закону.

> «У вас син чи дочка?» — запитала в коридорі суду одна жінка другу. «Дочка», — почула у відповідь. «Щаслива ви мати, бо не треба буде в армію віддавати».

Точка зору фахівця

Володимир МЕЛЬНИК, підполковник юстиції, старший помічник військового прокурора Вінницького гарнізону:

— На мою думку, суд виніс надто м'яке покарання. Хай би що там казали, а дії відповідача кваліфікуються як умисні, вони призвели до каліцтва. Вийти з цієї ситуації він міг без бійки, наприклад, повідомити командиру про нестатутні відносини у ставленні до нього. Утім, не зробив цього. З його вини молода людина залишилася калікою на все життя.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

10—12 випадків нестатутних відносин між солдатами строкової служби розглядала ще донедавна військова прокуратура Вінницького гарнізону протягом року. Найчастіше їх фіксували у віддалених військових гарнізонах. Так було до 2004 року. Відтоді кількість аналогічних справ скоротилася втричі. Військові пояснюють це діяльністю нової служби військового правопорядку, а також активізацією роботи військової прокуратури. Незважаючи на це, трагічні випадки продовжують траплятися в армії. Наприкінці 2007 року в одній із частин на Харківщині на смерть забили молодого солдата.

«Родзинки» від «Віча»

Рік землі, Рік Антарктиди, Рік вугілля, Рік усиновлення дітей, Рік здоров'я нації, Рік економічного поступу, Рік духовності — ці теми парламентський журнал «Віче» означив у святковому випуску часопису як головні на 2008–й.

«Процес видурювання землі такий досконалий, що з нього вже важко вибратися» — під таким заголовком видання публікує добірку проблемних матеріалів про те, як саме законодавці долатимуть несправедливість у земельному питанні, коли вже розглядатимуться законопроекти про Державний земельний кадастр та ринок землі.

З якими науковим та економічним доробками і проблемами Україна вступила у 2008 рік і чому саме він стане в червні визначальним для нашої країни, «Віче» детально знайомить своїх читачів, публікуючи нотатки учасника кількох антарктичних експедицій «Пінгвіни в... кулуарах».

«Спалювати нафту й газ — все одно, що палити асигнації, або Що ж таки робити з вугільною промисловістю?» — в матеріалі під такою назвою дає об'єктивну оцінку становища галузі та вказує на необхідні кроки для її порятунку й розвитку патріарх гірничої справи Герой України, доктор технічних наук, професор, академік Академії інженерних наук та Міжнародної академії безпеки життєдіяльності, директор державного підприємства «УкрНДІпроект» Микола Сургай. А ілюстрацією до вугільної теми є фоторепортаж «Віча» з шахти «Нововолинська десята», котру будують ось уже майже... два десятиліття. Видання публікує світлини фотокореспондентки Світлани Горобець, котра зробила їх у шахті на глибині 750 метрів.

«Про тих, кого знаходять у капусті» — цією публікацією «Віче» продовжує висвітлення гострої соціальної теми, як держава Україна стала міжнародним донором усиновлення дітей, хто на цьому заробляє і що відбувається з нашими маленькими громадянами, відірваними від рідної країни. Утім, на противагу темним барвам часопис розповідає і про те, як лікують маленьких українців — теж за межами Батьківщини, на Кубі, де віддані справі лікарі творять дива. Їхній досвід запозичують і в Євпаторії.

«Держава має прислухатися до голосу Церкви» — таке переконання на сторінках «Віча» висловлює єпископ Чернігівський і Ніжинський Амвросій і доводить у розмові з журналістом, що саме віра вивищує духовний стан людини й суспільства загалом. Як висока духовність впливає на розвиток, зокрема, Чернігова — такою є тема ще кількох публікацій журналу.

Економічний прогноз-2008 на сторінках «Віча» дають знані в Україні фахівці: доктор економічних наук, професор Віктор Базилевич, доктор економічних наук, професор Ігор Лютий, академік Академії економічних наук Олександр Коробенко.

Великий блок цікавих наукових досліджень з геополітики та права містить розділ журналу «Наукова бібліотека». Привертають увагу й публікації на історичну тематику.

А ще «вічани» дарують своїм читачам новорічну «родзинку» — стилізовану казку «Лускунчик». А щурячу тему продовжують репортаж з фабрики іграшок і... головлікар «Профілактичної дезінфекції», котрий повідав про поведки винуватця Року щура. Знаючи їх, здається, можна спрогнозувати, що піднесе нам прийдешній рік і як убезпечитися від його ймовірних сюрпризів.

Читаймо «Віче»! Купуйте журнал на головпошті, передплачуйте.

Спасибі чуйним, добросердечним людям

РЕЗОНАНС

«Сама з дванадцятьма дітьми» — матеріал під таким заголовком, надрукований у «Голосі України» 8 грудня 2007 року, не залишив байдужими багатьох наших читачів. До черкаського корпункту газети, котрий підготував розповідь про багатодітну матір, звернулося листовно і по телефону більш як 60 осіб. Людей схвилювало бідування 41–річної жінки, котра, покинута чоловіка, залишилася сама з дев'ятьма доньками і трьома синами.

Ольга Тиховід з дітьми радіють кожному подарунку, присланому їм від читачів «Голосу України».

Чи не першим, хто відгукнувся на статтю про жительку села Мліїв Ольгу Тиховід та її дітей, був міністр агропромислової політики України Юрій Мельник. Уточнивши по телефону, чого найбільше зараз потребує сім'я, міністр передав для неї пральну машину. Коли редакційний автомобіль привіз до хати Тиховодів посилки та продуктові набори, надіслані читачами газети з усіх кінців України, Ольга Григорівна якраз впоралася з пранням. Через увесь двір розвішувала на шворках десятки дитячих платтячок, штанчат, светрів і сорочок.

— Я наче на світ народилася, — дякувала міністрові-землякові за подарунок. — Раніше, повірите, як почну прати вручну, то ввечері не можу пальцями ложку втримати, так руки розпухнуть...

Пролунали слова вдячності й на адресу місцевої влади. Від сільради Тиховодам також привезли невелику пральну машину. «Знадобиться й вона, — сказала жінка. — У нас прання скільки, що й на дві вистачить». Щире спасибі передала й родинам Березовських і Луценків з Києва, Корнієнкам з Конотопа Сумської області, Бурдам із селища Дворічна Харківської, Остапенкам із Борзни Чернігівської, Гребенюкам із Кілії Одеської, Шевчукам з Обухова Київської, Галині Пасічник із Харкова, Ірині з Вінниці, Миколі Валку з Криму, Іванові Мунтяну з Одеси, Юлії Лісничій з Керчі, Ірині Володимирівні з Луганська, Світлані з Житомира, Галині Іванівні з Черкас та багатьом іншим чуйним, добросердечним людям, котрі надіслали посилки та грошові перекази, інколи навіть підписуючись тільки своїм ім'ям.

Вдячна Ольга Григорівна і колективам Черкаського облвіськкомату, Запорізького апеляційного суду, Чернігівської юридичної консультації, громаді парафіян православної церкви з села Добренське Сумської області, які зібрали для її дітей одежу та продукти. Людмила з Миколаєва, котра виховує сама чотирьох дітей — двох своїх і двох сестриних на правах опіки — написала своїй ровесниці Ользі Тиховід теплого, задушевного листа. Порадила, як урізноманітнювати дозвілля синів та доньок, беручи участь у численних конкурсах для школярів та дошкільнят. «Мої діти, — похвалилася Людмила, — малюють, багато читають. Вони перемогли у кількох змаганнях і виграли комп'ютер, телевізор, відеокамеру...»

— Дякую Люді за листа, — відповіла Ольга Григорівна. — Ми живемо в селі, хата не газифікована, воду з криниці треба набирати, город обробляти, по господарству поратися, тому мої діти після школи трудяться. Хоча і мріють про комп'ютер і про гарний телевізор. Виростуть — зароблять собі те, що хочуть.

Поки ми розмовляли, троє малюків, гріючись на лежанці, ласували печивом від гостей. Раптом вони пожвавішали: з двору почулися голоси та сміх. Це повернулися зі школи шестеро старших братиків і сестричок: Юра, Василько, Валя, Таня, Оксанка і Катруся. Невеличка хата відразу стала ще тіснішою, але й веселішою. Чекали ще трьох сестер, котрі навчаються у райцентрі, у Городищі. Діти почали розповідати мамі, як їх вітали у школі з Новим роком, розкривали маленькі пакунки з цукерками. «За ці солодощі довелося платити школі по 15 гривень, — розповідала багатодітна мати. — На всіх, на жаль, грошей не вистачило. Ну нічого, — додала, — поділяться між собою, вони у мене дружні».

Потім діти почали заносити до хати привезені посилки. Повернулася з роботи Юля. На велосипеді приїхала від дідуся з бабусею Алла — допомагала стареньким чепурити до Різдва світлицю. «Мамо, — повідомила Алла, — он недалеко біля лісництва стоїть машина нашого тата. Може, він зупиниться, коли їхатиме повз нашу хату?..» «Не зупиниться, — зітхнула Ольга Григорівна. — Він і дивитися в наш бік не хоче». Однак менші діти, почувши розмову про тата, як пташенята, висипали з подвір'я на вулицю. Вийшли й ми у надії, що Володимир Тиховід, побачивши дітей, зупинить машину біля свого колишнього обійстя. Однак батько, проїжджаючи повз своїх найменшеньких, ще й натиснув на газ. Він поспішав — у кузові вантажівки лежало кілька ялинок...

— Повіз комусь дарунки, — озвалася тихо жінка і продовжила. — На Водохрещу наша Мар'янка стане на весільний рушник. Вона дуже просила, щоб батько прийшов хоч на офіційні урочистості — не брати ж їй за батька чужу людину. Та він їй сказав, — знову тяжко зітхнула, — що «ще подумає».

...Ми попрощалися з великою родиною на вулиці. Прикро і гірко було на серці. Сиротами, із засмученими оченятами та зіщуленими плечима, стояли малі Тиховоди край шляху. Зараз вони підуть до хати, п'ятнадцятирічний Юрко нарубає дров, щоб протопити у грубці, менший, Василько, складатиме. «Я б і новий тин поставив, якби лісництво допомогло штахетом» — вловив наш погляд на похилений паркан старший хлопець.

— Юра тепер у нас хазяїн, — похвалила мати сина і додала: — Він і до лісництва на роботу ходить, заготовляє жолуді, насіння шишок, гриби збирає, щоб поповнити наш сімейний бюджет. І менші за ним тягнуться. Всі діти у мене хороші і роботящі... А що з батьком їм не пощастило — то на все воля Божа. Може, коли й схаменеться, та пізно буде...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

P. S.

Політики продовжують нам втлумачувати, що країна роз'єднана, люди розсварені. А приклад з багатодітною родиною Тиховодів показав: між простими людьми немає жодних суперечностей. Для них байдуже, хто в якій області мешкає. Всі однаково розуміють добро і зло, вірність і зраду, доброчесність і підлість. На сімейну драму багатодітної матері відгукнулася вся Україна. Хто допоміг теплою кофтиною, хто кількома гривнями, а хто сердечним словом підтримки. Не відгукнулися лише чиновники. Ользі Тиховід досі не вручено посвідчення Матері-героїні.

«Невже влада такої багатої області, як Черкащина, —написала пенсіонерка з Одеси Світлана Дмитрівна Хукаленко, — не в змозі допомогти Тиховодам газифікувати оселю? Невже не можна призначити щомісячну матеріальну допомогу жінці, яка народила і сама піднімає дванадцятьох дітей? Хіба це велика сума для області — купити цій родині мікроавтобус? Таким жінкам, як Ольга Григорівна Тиховід, потрібно кланятися в ноги. Вона свята, вона не зрадила Божу заповідь «Не убий!» Вона поповнила генофонд України й за тих жінок, котрі не можуть народити дітей. Вона не тільки Мати-героїня, вона — велика трудівниця, Герой праці!..»

Що ж, краще не скажеш, як скаже народ. Насамкінець на численні прохання читачів повідомляємо поштову адресу Ольги Григорівни Тиховід: 19511, с. Мліїв Городищенського району Черкаської області.

На кордоні з Польщею люди блокують магістралі

АКЦІЇ

Кілька днів поспіль мешканці прикордонних районів Львівської області блокують рух на міжнародних магістралях, що ведуть до польського кордону. Вони вимагають підписання угоди про малий прикордонний рух між Польщею та Україною, **повідомляє «Українська правда»**. Не маючи віз, після входження Польщі до Шенгенської зони люди втратили заробіток від прикордонної торгівлі, а також не можуть відвідати родичів.

Тим часом Генеральний консул Польщі у Львові В'єслав Осуховський поки що не може назвати дату підписання угоди про малий прикордонний рух. А заступник голови комісії з транскордонного співробітництва Львівської обради Ростислав Новоженець у інтерв'ю «Німецькій хвилі» висловив думку, що навіть підписання угоди повністю не розв'яже проблему. «Проблему остаточно можна вирішити лише тоді, коли Україна опиниться у Шенгенській зоні, а так вона періодично виникатиме, бо візи — це не вимога Польщі, а вимога держав Шенгенської угоди», — зазначив він.

Водночас аналогічні угоди зі Словаччиною та Угорщиною були підписані ще до Нового року, і мешканці прикордонних населених пунктів мають змогу перетинати кордон за спрощеною процедурою.

Гроші замість відпустки

Скажіть, будь ласка, чи може щорічна відпустка бути замінена на грошову компенсацію (за бажанням працівника)?

Марина СТРАШЕНКО.

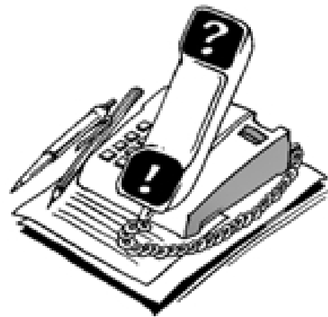
Кіровоград.

Відповідає начальник відділу умов та режимів праці Департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Міністерства праці та соціальної політики України Григорій МАКСИМЕНКО:

— За бажанням працівника частина щорічної відпустки замінюється грошовою компенсацією (частина четверта статті 24 Закону України «Про відпустки»). При цьому тривалість наданої працівникові щорічної та додаткових відпусток не повинна бути менша, ніж 24 календарні дні. Отже, основною умовою для отримання грошової компенсації за частину щорічної відпустки є надання працівникові в обов'язковому порядку 24 календарних днів щорічної відпустки.

Тому, за бажанням працівника, після надання йому за робочий рік (за який надається щорічна відпустка) 24 календарних днів щорічної відпустки, за решту днів невикористаної щорічної відпустки за цей само робочий рік має бути виплачено грошову компенсацію. Наприклад, якщо тривалість щорічної відпустки працівника 28 календарних днів (24 к. д. — щорічна основна відпустка і 4 к. д. — щорічна додаткова відпустка за ненормований робочий день, визначена колективним договором), то за умови надання працівнику за відповідний робочий рік щорічної відпустки тривалістю 24 календарні дні, за 4 календарні дні він може отримати компенсацію.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

А надбавку чомусь не виплачують...

Чи передбачена у нашому законодавстві надбавка до пенсії учасникам бойових дій за статус «Почесний донор України»? До травня 2007 року ми отримували цю надбавку, а тепер її не виплачують. Чому?

Іван БОЖКО.

Дольськ
Любешівського району
Волинської області.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— З 01.05.2007 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03.05.2007 р. № 684 «Про поліпшення матеріального забезпечення окремих категорій населення» у разі, коли щомісячний розмір пенсійних виплат (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, пенсій за особливі заслуги перед Україною, сум індексації та інших доплат до пенсій, установлених законодавством), не досягає у інвалідів війни I групи 100 відсотків, II групи — 90 відсотків, III групи — 80 відсотків, учасників бойових дій — 70 відсотків розміру середньої заробітної плати в Україні за даними Державного комітету статистики за 2006 рік (1041,47 грн.), таким особам надається щомісячна державна адресна допомога до пенсії (дотація) у сумі, що не вистачає до зазначених розмірів для відповідних категорій осіб.

Згідно з постановою від 22 серпня 2007 року № 1062 з 1 вересня 2007 року щомісячна державна адресна допомога до пенсії (дотація) надається без урахування пенсії за особливі заслуги перед Україною.

Встановлення щомісячної державної адресної допомоги до пенсії (дотації) без урахування інших надбавок, чинним законодавством не передбачено.

Компенсацію надають за догляд лише одного інваліда

Моя дружина доглядає за двома інвалідами, тож чи має вона право на отримання за надання соціальних послуг відповідних компенсацій?

В. КРАВЕЦЬ.

Жмеринка
Вінницької області.

Відповідає заступник директора Департаменту у справах ветеранів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики України начальник відділу Катерина МІЩЕНКО:

— Щомісячна компенсаційна виплата призначається непрацюючим фізичним особам, які постійно надають соціальні послуги громадянам похилого віку, інвалідам, дітям-інвалідам, хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги (крім осіб, що обслуговуються соціальними службами), згідно з Порядком призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року № 558.

Пунктом 3 цього порядку зазначається, що фізична особа, яка надає соціальні послуги, має право одержувати тільки одну компенсацію незалежно від кількості обслуговуваних осіб, видів та обсягу послуг.

Якщо від встановленого телефону відмовляються

Скажіть, будь ласка, протягом якого часу споживач може відмовитися від послуг «Укртелекому» після встановлення телефону. І чи повернуть гроші за встановлення?

Петро МАКУХА.

Львів.

Відповідає директор департаменту роботи із споживачами ВАТ «Укртелеком» Микола МЕЛЬНИК:

— ВАТ «Укртелеком» у своїй діяльності керується законодавством України та нормативними актами в сфері телекомунікацій, зокрема Законом України «Про телекомунікації», Законом України «Про захист прав споживачів», Правилами надання та отримання телекомунікаційних послуг, затвердженими Постановою Кабінету Міністрів України від 09.08.2005 № 720 (далі — правила), Граничними тарифами на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, затвердженими рішенням НКРЗ України від 05.05.2006 № 258 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 29.06.2006 за № 766/12640.

Статтею 42 Закону України «Про телекомунікації» визначено, що споживачі під час замовлення та/або отримання телекомунікаційних послуг мають право на вільний доступ до телекомунікаційних послуг. Відповідно до цієї статті споживач також має право на обмеження оператором, провайдером телекомунікацій доступу до окремих видів послуг на підставі його власної письмової заяви.

Згідно зі ст.10 Закону України «Про захист прав споживачів», споживач має право відмовитися від Договору про виконання робіт (надання послуг) і вимагати відшкодування збитків, якщо виконавець своєчасно не приступив до виконання зобов'язань за договором або виконує роботу так повільно, що закінчити її у визначений строк стає неможливим. Таким чином, у разі своєчасного отримання послуги (в даному випадку «послуга» — це «надання доступу до телефонної мережі (установлення телефону)» споживач не має права на відшкодування збитків.

Статтею 32 Закону України «Про телекомунікації» визначено право споживача телекомунікаційних послуг на повернення від оператора, провайдера телекомунікацій невикористаної частки коштів у разі відмови від передплачених телекомунікаційних послуг у випадках і в порядку, визначених правилами надання і отримання цих послуг. Послуга «надання доступу до телефонної мережі» не належить до передплачених послуг, вона надається після оплати споживачами коштів за її отримання. Розмір цих коштів залежить від схеми включення телефону (індивідуальний, телефон односторонньої дії, «вечірній», «працює за спареною схемою включення») і визначається зазначеними вище Граничними тарифами.

Відповідно до п.п. 3.1.2 Типового договору про надання послуг електрозв'язку, необхідність укладання якого — як умова надання телекомунікаційних послуг — визначена ст. 63 Закону України «Про телекомунікації», у разі відсутності потреби в телекомунікаційних послугах споживач має право відмовитися від їх отримання та припинити дію договору. Дату відмови споживач має повідомити оператору телекомунікацій письмовою заявою не пізніше ніж за десять днів до припинення надання послуг. При цьому повернення абоненту коштів, сплачених за встановлення телефону, чинним законодавством не передбачено.

Як перекладається моє прізвище?

Офіційні організації не можуть однозначно визначитися, як перекладається моє прізвище. Російською мовою воно звучить «Палеев», а українською його перекладають хто «Палєєв», а хто й «Палієв». Допоможіть з'ясувати, як же правильно пишеться моє прізвище українською мовою.

Василь.

Середина-Буда
Сумської області.

Відповідає старший науковий співробітник Інституту української мови Національної академії наук України Ірина ЄФИМЕНКО:

— Прізвище «Палеев» підпорядковується правилам правопису російських прізвищ українською мовою. Згідно з цими правилами українською мовою воно перекладається як «Палєєв», так само як: Асєєв, Матвєєв, Рилєєв, Сергєєв. Переклад прізвища як «Палієв» — невірний, бо це буде українізація російського прізвища, а на це ми не маємо права.

Вплив мобільного зв'язку на здоров'я

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Як впливає на здоров'я дитини, та й дорослої людини, мобільний зв'язок? Якщо вплив негативний, як правильно користуватися мобільним телефоном, щоб не нашкодити здоров'ю? Це запитання особливо хвилює людей старшого покоління, бо викликає тривогу за дітей та онуків.

В. АГАПОВА.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

У державній установі «Інститут гігієни та медичної екології імені О. М. Марзєєва» Академії медичних наук України повідомили, що електромагнітне випромінювання, яке створюється радіотехнічними засобами, в тому числі радіотелефоном стільникового мобільного зв'язку, при недотриманні гігієнічних нормативів може негативно впливати на стан здоров'я людини. Викликати функціональні зміни в нервовій, серцево-судинній, імунній, ендокринній системах, а також приводити до порушення біохімічних процесів, сприяти спотворенню низки неспецифічних хвороб.

У зв'язку з цим електромагнітне випромінювання, що створюється радіотелефоном мобільного зв'язку, регламентується за часом його використання протягом доби. Залежно від моделі радіотелефону час його використання коливається від 1,2 до 4,0 години на добу.

Найчутливішими до дії електромагнітного випромінювання є діти та люди похилого віку. З метою їх захисту від впливу електромагнітного випромінювання рекомендується обмежувати час використання радіотелефонів мобільного зв'язку до 30—40 хвилин на добу дітям дошкільного віку, учням шкіл та інших навчальних закладів, жінкам у період вагітності, людям похилого віку.

Фото Ірини ТИЩЕНКО.

Олександр ЦОКУР: «Запорізький прорив» — наше майбутнє»

З ініціативи депутата міської ради Олександра ЦОКУРА у Запоріжжі створюється дуже цікавий проект: «Запорізький прорив». Ми вирішили задати кілька запитань Олександру Вікторовичу про проект, про Запоріжжя, бізнес і життя.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ЦОКУР Олександр Володимирович у 2006 році обраний депутатом Запорізької міської ради за списком БЮТ. Член постійної комісії з питань розвитку підприємництва, торгівлі, побутового обслуговування населення і захисту прав споживачів. Народився в 1963 році в Запоріжжі. Закінчив Запорізький національний технічний університет. Генеральний директор ТОВ «Автомобільний ринок».

— Олександре Вікторовичу, ви прийшли в політику з бізнесу. Не таємниця, що бізнесмени, котрі прийшли у владу, в суспільстві сприймаються неоднозначно. Як ви самі ставитеся до такого розповсюдженого нині явища?

— Не бачу нічого поганого в тому, що успішні бізнесмени приходять до міських і обласних рад. У більшості це люди освічені, вони мислять сміливо й масштабно, мають досвід успішної управлінської діяльності. А от до появи бізнесменів у виконавчій владі справді варто ставитися обережно, тут бувають зловживання, не в усіх вистачає моральної сили встояти перед спокусами. Але набагато гірше, коли самі чиновники стають «бізнесменами», заробляючи на приватизації землі і комунальної власності. Такий стан справ неприпустимий — влада повинна бути максимально прозорою, народ має право знати, як витрачають бюджетні гроші, кому і за скільки продають землю, до чиїх рук переходить комунальна власність.

— Ви говорите про ідеальну модель взаємодії влади і народу, але які механізми її реалізації?

— Головний механізм контролю, повторюся, це відкритість усіх без винятку органів державної влади. Крім того, є простий критерій оцінки того або того чиновника й депутата — порядність. Виборець має пам'ятати непорядні справи своїх обранців і робити відповідні висновки, це частина європейської політичної культури. Люди, що прийшли в міські й обласні ради винятково для того, щоб розвивати і захищати свій бізнес, повинні одержувати свою оцінку на чергових виборах. Суспільству потрібні нові ідеї, нові орієнтири — Блок Юлії Тимошенко прийшов до влади, щоб запропонувати якісно нові цілі. Наш підхід саме в цьому. В Запоріжжі з моєї ініціативи створюється проект «Запорізький прорив». Це спроба розворушити громадськість, почати громадський діалог, це, зрештою, той самий інструмент контролю за владою.

— Розкажіть, будь ласка, про те, як народилася ідея «Запорізького прориву».

— Думаю, усім відома програма стратегічного розвитку «Український прорив», висунута нашим блоком у рамках передвиборної кампанії. Після утворення парламентської коаліції в складі БЮТ і «НУ—НС» вона лягла в основу діяльності Кабінету Міністрів на чолі з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. Настав час реалізовувати її в регіонах. Перед Україною постала серйозна проблема конкуренції в сучасному світі, без реформування всіх галузей економіки нам просто не вижити.

Треба використовувати величезний інтелектуальний потенціал нашого народу, адже саме народ є єдиним джерелом влади. Тому ми вирішили започаткувати широку дискусію, спрямовану на розв'язання соціальних проблем і залучення запоріжців до активної діяльності на благо України і Запоріжжя. Є відчуття незатребуваності інтелектуального і наукового потенціалу нашого регіону, більшість важливих рішень приймається в Києві, найчастіше не враховуючи думки запоріжців — цю ситуацію потрібно і можна змінити.

— В чому полягає основна ідея вашого проекту, чи не стане він черговим благим починанням, яких не бракує, але вони, в більшості, закінчуються нічим?

— Не думаю. Навіть більше — я впевнений у протилежному. Концепція «Запорізького прориву» ґрунтується на принципі залучення широких кіл інтелігенції, експертів, учених, журналістів і всіх громадян, небайдужих до долі нашої Батьківщини, у дискусію. Це не будуть звичні «круглі столи», де представники т. зв. еліти обговорюють проблеми демографії й екології, марно струсаючи повітря. Навпаки, широке обговорення та й сама постановка питань — первинні. Ми створюємо інтернет-портал «Запорізький прорив» і запрошуємо всіх городян стати експертами.

— Іншими словами, ви створюєте форум для обговорення проблем Запоріжжя?

— Не тільки форум. На порталі друкуватимуться програмні документи й авторитетні думки провідних учених, експертів і аналітиків. Крім цього, ми заручилися підтримкою народних депутатів України Валерія Крайнього і Валерія Гацька з фракції БЮТ. Але, і я хочу це підкреслити, «Запорізький прорив» — це не тільки проект Блоку Юлії Тимошенко, для нас нема різниці, до якої партії хто належить. Наша мета — в консолідації українського суспільства. Ніде правди діти, в Україні існують умови актуалізації цивільного протистояння — цього допускати не можна. Є безліч точок зору, часом суперечливих одна одній, але саме в діалозі, у дискусії є шанс почути і зрозуміти опонентів.

Ми не обмежуємося тільки проблемами Запорізького регіону. Незабаром в Україні мають відбутися конституційна і судова реформи, докорінні зміни в сферах виконавчої влади, місцевого самоврядування, медицини, сільського господарства. Нам не обійтися без широкого обговорення і полеміки, інакше знову відбудеться поділ суспільства, якась нова лінія розколу. Необхідно, щоб усі рішення влаштовували більшість українського народу — це і є демократія, однією політичною волею, навіть найблагішою, проблем не розв'язати.

Ми рухаємося до створення громадянського суспільства, і владі потрібно звикати до того, що будь-яке рішення має бути прозорим, що громадяни мають право на участь у прийнятті рішень, на протест, зрештою. Для того щоб упевнено дивитися в майбутнє і будувати краще життя, просто необхідно розбудити ініціативу людини. Активні, освічені, небайдужі до проблем своєї країни громадяни в цивілізованих країнах становлять основу середнього класу. Без інтелігенції і підприємців середній клас (а саме він і є основою стабільності в державі) просто не відбудеться.

Розмовляв Максим РИБАЛКА,
агентство суспільних комунікацій «МЕДІА ПЛЮС».

Стомлені подорожчаннями й чергами

БАЛАНС ТИЖНЯ

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

Після свят я, як і, треба думати, більшість громадян, вчиталася-таки в оприлюднений на початку нинішнього місяця держбюджет. Отож помітила там багато цікавого, а часом і корисного для бюджету сімейного. Читаю: зросли акцизи на спирт. Роблю висновок: варто піти до супермаркету, поповнити запаси алкоголю — горілка і коньяк незабаром подорожчають. Хоча, якщо так міркувати, доведеться ходити й скуповувати мало не все підряд. У багатьох регіонах хліб після свят піднявся в ціні на 10 — 20 копійок. Подешевшає він навряд — тепер його печуть із дорожчого зерна врожаю-2007. До речі, виробництво зернових культур, стверджує Держкомстат, впало на 14,5 відсотка порівняно з минулим роком.

Продукція, вироблена підприємствами АПК, може зрости в ціні і з іншої причини. З одного боку, аграріям у бюджеті пільги із сплати ПДВ начебто продовжили. У високих кабінетах красиво так розповідали, що пролонгували їх принаймні на рік. Й одразу вималювався проект закону, який пропонує замінити пільгу з ПДВ компенсацією. Якщо в бюджеті ця пільга тільки для виробників молока за перші 9 місяців минулого року в грошовому вираженні перевищила 1,1 мільярда гривень, то законопроектом передбачається на компенсацію за всіма аграрними напрямами пустити лише 1,4 мільярда гривень. Коли документ набуде чинності, гроші ділитимуть не так, як раніше, — кожній свашці по ковбасці. За їхній розподіл, мабуть, візьметься Мінагрополітики. Знаючи, що у високих державних мужів до м'ясо-молочного бізнесу свій інтерес, можна собі лише уявили, як ці кошти поділять. А тепер загадка, над якою нам усім варто замислитися: якщо в 2007-му за рахунок пільги з ПДВ одні тільки молочарі не перерахували до бюджету понад мільярда гривень, то нинішнього року хто заплатить ці гроші. Правильно: споживач, адже жоден молокозавод собі на збиток працювати не буде. А якщо на полицях магазинів дорожчає молоко, відповідно знижуються обсяги його споживання. Насамперед це б'є по малозабезпечених громадянах. Та й по підприємствах — вони замість випуску продукції з незбираного молока працюють на склад: переходять на виробництво сирів, масла, сухого молока, які зберігаються довше. Отже, заводи не відвантажують продукцію, не платять податки. Тож багато підприємств поступово «загинаються», готується плацдарм для імпортної продукції та експансії зарубіжних виробників після вступу до СОТ.

Устигло «привітати» з новорічними святами українців і Мінтрансзв'язку. Подорожчання залізничних тарифів на перевезення пасажирів і вантажів на внутрішніх рейсах 1 січня не було останнім. Упродовж року їх планують підвищувати щокварталу на 5 відсотків. Такий крок аргументується збитковістю пасажирських перевезень. Коротше, куди йдуть гроші від квитків, що дедалі дорожчають, — невідомо. За моїми спостереженнями, сервіс залишається на тому ж рівні: взимку сплю у вагоні у верхньому одязі, щоб не змерзнути, влітку під вікно підставляю пластикову пляшку, щоб не задихнутися.

Зате Україна торік вийшла на 7-ме місце в Європі за обсягами продажу нових автомобілів. Їх реалізували на теренах незалежної неньки понад 500 тисяч. Це, звичайно, не свідчить про добробут народу, швидше, про його розшарування. Одні так само не можуть собі дозволити маршрутку за гривню, чекають автобус за 50 копійок. А міністри спостерігають за метушнею дрібних людей з тонованих вікон дорогих службових і особистих іномарок.

Так і живемо...

Галина КВІТКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Народ через страх подорожчання, не зупиняючись, продовжує все скуповувати

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «ТН Мет ЛТД Со», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Вакуленчука, 3-А, код ЗКПО 31321162, р/р №26009129263001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, справа №Б 15/382-07, постанова від 08.01.2008 р.

2. Товариство з обмеженою відповідальністю «Евромет», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 6, код ЗКПО 31045612, р/р №26004129127001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, справа №Б 15/383-07, постанова від 08.01.2008 р.

3. Закрите акціонерне товариства «Укртранс-Дніпропетровськ», 49051, м. Дніпропетровськ, вул. Осіння, 3-А, код ЗКПО 03116269, р/р №26008113957001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, справа №Б 15/384-07, постанова від 08.01.2008 р.

Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ №307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел.: (056) 787-60-91.

Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської області від 12.12.2007 р. по справі №Б-31/181-07 порушено справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма-Сапайло», вул. 1-го Травня, 1, с. Рогань Харківської області, код ЄДРПОУ 33561237, п/р 2600230117374 в АКБ «Золоті ворота», м. Харків, МФО 351931. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого П'янова С. В. - для листів: 61007, м. Харків, вул. 2-ої П'ятирічки, 15, кв. 33.

Заяви з кредиторськими вимогами та пропозиції санаторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

ВАТ «Чорнорудка» в процедурі санації проводить пошук інвестора. На балансу підприємства рахується майно залишковою балансовою вартістю в сумі - 2 329 000,00 грн., яке складається з будівель та споруд, які призначені для зберігання та переробки зернових культур. Дане підприємство розташоване на земельній ділянці більше 25 гектарів у Ружинському районі, Житомирської обл. **Більш детальна інформація за телефонами: 8 (067) 9477608, 8 (067) 8113481, 8 (097) 2645450.**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Гілат Сетелайт Нетуоркс (Україна) ТОВ» (Ідентифікаційний код 31839027) повідомляє про припинення своєї діяльності у зв'язку з добровільною ліквідацією. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 01601, Україна, м. Київ, вул. Шовковична, 42-44.

Представництво «Нінас Нафтенікс Акціеболаг» (Ідентифікаційний код 26600861) повідомляє про припинення своєї діяльності у зв'язку з добровільною ліквідацією. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 01601, Україна, м. Київ, вул. Шовковична, 42-44.

Господарським судом Луганської області по справі №12/53б від 24.12.2007 р. визнано банкрутом боржника ТОВ «Компанія Макарт», м. Луганськ, Арсенальський проїзд, 24, код ЄДРПОУ 33241869, та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Ткаченко Олександра Олександровича, що мешкає за адресою: м. Луганськ, 91024, вул. Радіусна, 3.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор СП «Донкавамет» (м. Донецьк, вул. Червоножовтнева, 206), повідомляють про проведення повторного аукціону (відкритих торгів) по продажу технологічного комплексу для переробки брухту кольорових металів. Устаткування виготовлене фірмою АВВ (Німеччина), у виробництві не використовувалося. Воно складається з індукційних печей (*6 шт. - продуктивність одної печі близько 20000 тон металу в рік*), пристрою по набору шихти та завантаження шихтових матеріалів, системи електропостачання, установки витяжки та очищення газів, розливно-штабелювального пристрою (для зливків), горизонтальної установки безперервного розливання. Початкова ціна продажу - 21433237,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 428664,74грн. З фіксованими умовами аукціону можна ознайомитись у організатора аукціону, а з технічною характеристикою майна у ВАТ «Укрексімбанк» (Київ). Гарантійний внесок у розмірі 2% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр - т Комсомольський, 8. Прийняття заяв на участь у аукціоні 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 11 лютого 2008р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації 15 лютого 2008р., об 11.00 год. на Донецькій філії товарної біржі «ИННЭКС» за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Довідки за телефонами: Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області (8-062-304-77-83, 8-062-304-37-21), ВАТ «Укрексімбанк» (Київ) (8-044-247-89-84, 8-044-247-89-20 та на сайті http://www.eximb.com/ua/ ervice/legal/sale.html). Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором СП «Донкавамет».

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ

Житомирське акціонерне товариство закритого типу «БУДМАШ» повідомляє, що 5 березня 2008 року о 14 годині відбудуться Загальні збори акціонерів Товариства за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 48.

Порядок денний:

1. Звіт Голови правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006-2007 рр.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії Товариства щодо фінансової звітності за 2006-2007 рр.
3. Про затвердження порядку розподілу прибутку за 2006-2007 рр.
4. Про внесення (затвердження) змін до Статуту Товариства.
5. Перевибори членів Ревізійної комісії.
6. Перевибори членів Спостережної Ради.
7. Затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів.

Реєстрація з 13.00 до 13.50 год. в день зборів. Учасникам зборів при собі мати паспорт, представникам акціонерів - паспорт і доручення.

Голова Правління.

ДО ВІДОМА АКЦІОНЕРІВ ЗАТ «КИЇВМЕТАЛ»

Загальні збори акціонерів ЗАТ «Київметал», що призначені на 18 січня 2008 року о 15 годині в приміщенні цеху виробничих послуг ЗАТ «Київметал» за адресою: 02660, м. Київ, проспект Визволителів, 5

НЕ ВІДБУДУТЬСЯ.

Правління ЗАТ «Київметал».

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі №7/364-07-8795 відносно ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ПОЛІМЕТ», 65082, м. Одеса, вул. Середньофонтанська, 32, код ЄДРПОУ 32120564.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ №158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі № 7/363-07-8794 відносно ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «РАУМ», 65020, м. Одеса, пров. Чайковського, 18, кв. 12, п/р № 26000311162801 в ТОВ КБ «СКБ», МФО 388313, код ЄДРПОУ 34024930.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі № 7/362-07-8793 відносно ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГОВИЙ ДІМ АУРУМ», 65082, м. Одеса, вул. Преображенська, буд. 9, корп. А, код ЄДРПОУ 33933081.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі № 7/366-07-8797 відносно ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА «ПЕРСПЕКТИВА С», 65076, м. Одеса, вул. Іцхака Рабіна, буд. 17, кв. 57, код ЄДРПОУ 33659104.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) прийняв постанову у справі № 8/270 про визнання банкрутом відсутнього боржника - приватного підприємства «Корона» (82482, Львівська обл., Стрийський р-н, Моршин, вул. І. Франка, 39а, код ЄДРПОУ 30423218) та відкриття ліквідаційної процедури щодо нього.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Липський С. І., адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

Оголошення
про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів і робіт.

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Шосткинське підприємство "Харківенергоремонт".
1.1. Юридична адреса: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Прорізна, 17.
1.2. Поштова адреса: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а.
1.3. Контактні телефони: (05449) 7-35-12, факс (05449) 7-35-12.
2. Інформація про товари, роботи, що закуповуються: І. Заміна тонкостінних згинів труб ⌀133х8 на ⌀133х10 котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст. №7:
Лот №1: Придбання труб ⌀133х10;
Лот №2: Виготовлення згинів труб ⌀133х10;
Лот №3: Демонтаж згинів труб ⌀133х8 та монтаж ⌀133х10;
Лот №4: Закупівля ізоляційних матеріалів;
Лот №5: Демонтаж існуючої ізоляції, ізоляція та обмурівка згинів труб ⌀133х10.
II. Виготовлення пакетів водяного економайзера ⌀32х4 котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст. № 8.
III. Заміна ширмового пароперегрівача ⌀32х4 ст. 12Х1МФ котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст. № 9 з демонтажем старого.
Лот №1: Виготовлення ширмового пароперегрівача ⌀32х4 ст.12Х1МФ;
Лот №2: Демонтаж та монтаж ширмового пароперегрівача ⌀32х4 ст.12Х1МФ.
IV. Придбання та монтаж живильного електронасосного агрегату ПЕ-145-150.
Місце та строк поставки, проведення робіт: м. Шостка, Шосткинська ТЕЦ, лютий-квітень 2008 р.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: м. Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 310, до 12.00 04.02.2008 року, плата за отримання тендерної документації: 500 (п`ятсот) грн з ПДВ, особисто або поштою.
4. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: м. Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а, каб. 38, 04.02.2008 року о 14.00.
5. Додаткова інформація: кваліфікаційні вимоги - наявність досвіду ремонту котлоагрегатів, поставки матеріалів, обладнання, info@shkhaer.com.ua, контактна особа Щеголева Ольга Юріївна.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.12.2007 р. у справі №Б40/144-07 товариство з обмеженою відповідальністю «Олімп» (53261, Дніпропетровська обл., Нікопольський р-н, с. Дмитрівна, вул. Леніна, 94; код ЄДРПОУ 30791524; п/р 2600430176372 в Промінвестбанку м. Нікополя) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу О. М., ліцензія АБ №116144 від 22.12.2004 р., адреса для кореспонденції: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, а/с 122; тел.: (0562) 35-24-59).

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 04.12.2007 року по справі № 5/629/07 визнав Первомайське житлово-експлуатаційне об'єднання (55200, вул. Київська, 63-а, м. Первомайськ, Миколаївська область, код ЄДРПОУ 19299257, р/р 26004302120 у Первомайській філії-відділенні № 194 ВАТ «Ощадбанк», МФО 386393) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Балєва Валентина Петровича (ліцензія АВ № 081124 від 13.07.2006 р., інд 26600, Кіровоградська обл., смт Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел/факс: (05250) 9-61-68, тел. моб.: 8-050-905-79-68, 8-099-138-19-09.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 26.11.07 у справі №Б-21/58 визнано банкрутом ВАТ «Селекція» (вул. Незалежності, 4-а, с. Годи-Добровідка Коломийского району Івано-Франківської області, код 00699477).

Ліквідатором призначено Ловаса Василя Олексійовича (м. Івано-Франківськ, вул. Стуса, 11-а/кв. 6) ліцензія: серія АБ №271618 від 26.12.05 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Закарпатської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо наступних підприємств:

Постановою від 21.12.07 р. по справі № 6/165 — Госпрозрахункову організацію «Ужгородрекламаблагоустрій» (адреса: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Уральська, 4, код ЄДРПОУ 33614393);

Постановою від 16.08.07 р. по справі № 6/182 — Закрите акціонерне товариство «Софора» (адреса: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. О. Кошового, 6, код ЄДРПОУ 00204406);

Постановою від 23.10.07 р. по справі № 6/133 — Іршавське виробниче житлове державно-комунальне підприємство (адреса: 90100, Закарпатська область, м. Іршава, вул. Гагаріна, 33, код ЄДРПОУ 03344450);

Постановою від 29.03.07 р. та Ухвалою Господарського суду Закарпатської області від 14.09.07 р. по справі № 6/46 — Товариство з обмеженою відповідальністю «Бескид» (адреса: 89010, Закарпатська область, Великоберезнянський район, с. Стужиця, 144, код ЄДРПОУ 03747432).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ракущинець А. А. (ліцензія АВ № 158243 від 19.09.06 р., адреса для листування: 88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59). Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Закарпатської області за адресою: 88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «Дзержинськвуглезбут»,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс зі зниженням початкової ціни на 50% виставляється дебіторська заборгованість ДП «Дзержинськвуглезбут», Донецька обл., м. Дзержинськ, вул. Фрунзе, 14, початков цена продажу - 27114,94грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2711,50грн. З переліком дебіторської заборгованості та фіксованими умовами конкурсу, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 07 лютого 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 15 лютого 2008р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 12.00 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП «Дзержинськвуглезбут». **Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.**

16 січня в Україні хмарно, з проясненнями, без істотних опадів. Температура у східній частині та місцями на Прикарпатті вночі 7—13°, вдень 0—6° морозу; на решті території вночі 1—6° морозу, вдень від 3° морозу до 3° тепла, на крайньому заході країни, у Криму та на узбережжі морів — до 7° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 СІЧНЯ

❐ 1803. У Батурині помер останній гетьман Лівобережної України Кирило Розумовський. ❐ 1913. Народився уславлений капітан-підводник Олександр Маринеско. ❐ 1921. В Ужгороді відкрився «Руський театр товариства «Просвіта». ❐ 1943. Страчено Уляну Громову, члена підпільної молодіжної організації «Молода гвардія» у Краснодоні. ❐ 1943. У США, поблизу Вашингтона, закінчено будівництво військового міністерства — Пентагону. ❐ 1963. Відкрився I з'їзд працівників кінематографії України. ❐ 1992. Президія Верховної Ради затвердила музичну редакцію Державного Гімну України (Михайла Вербицького).

За планом Президента

Реконструкція Національного спортивного комплексу «Олімпійський», що має прийняти фінальний матч Євро-2012, відбуватиметься відповідно до плану Президента України Віктора Ющенка. Про це на брифінгу заявив міністр у справах сім'ї, молоді і спорту Юрій Павленко.

«Розмови про закриття чи перенесення НСК «Олімпійський» є безпідставними. Новий стадіон в Києві будувати треба, однак до початку Євро-2012 ми цього зробити не встигнемо, — цитує міністра Укрінформ. — Тому головною ареною Євро-2012 буде «Олімпійський». За словами Юрія Павленка, реконструкція спорткомплексу стартує вже нинішнього року.

Також міністр повідомив, що від недобудованого торговельно-розважального комплексу на Фізкультурній площі в ході реконструкції залишиться лише підземна частина — паркінг, а за демонтаж наземних конструкцій забудовнику виплатять відповідну компенсацію. «Реконструкція «Олімпійського» проходитиме однозначно за планом, який визначив Президент країни кілька місяців тому», — зазначив пан Павленко.

Механізм необхідно запустити

Кабінет Міністрів має намір на засіданні 16 січня затвердити новий склад організаційного комітету з підготовки і проведення в Україні Євро-2012. Про це сказала Прем`єр-міністр Юлія Тимошенко на нараді з підготовки до футбольного чемпіонату.

Тимошенко доручила міністерству у справах сім'ї, молоді і спорту до 16 січня внести на затвердження Кабміну проекти відповідних документів. Вона відзначила необхідність активізувати підготовку влади до чемпіонату і назвала нараду стартом такої роботи. Тимошенко також вважає, що попередній уряд Віктора Януковича зірвав усі терміни прийняття першочергових рішень для початку підготовки до Євро-2012. «Ми зібралися, щоб запустити процес, тому що попередній уряд усе зірвав. Зараз нам потрібно запустити механізм», — сказала пані Тимошенко.

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. 12 січня. «Будівельник» (Київ) — «Азовмаш» (Маріуполь). 69:78 (19:20, 17:18, 18:18, 15:22). «Одеса» — «Політехніка-Галичина» (Львів). 78:89 (20:23, 16:21, 26:19, 16:26). «Пульсар» (Рівне) — «Миколаїв». 66:83 (14:22, 21:27, 16:17, 15:17). «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг) — «Київ». 56:75 (18:21, 8:14, 10:26, 20:14). «Хімік» (Южний) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 96:86 (22:20, 20:19, 32:23, 22:24). «Сумихімпром» — «Черкаські мавпи». 96:80 (29:19, 20:23, 17:19, 30:19).

«Київ» — 14 перемог, «Азовмаш» — 11, «Політехніка-Галичина» — 10, «Сумихімпром», «Хімік» — по 9, «Черкаські мавпи», «Миколаїв» — 6, «Одеса», «Дніпро» — по 5, «Будівельник» — 4, «Кривбасбаскет-Люкс» —3, «Пульсар» — 2.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». 12—13 січня. **«Дмитров» — «Сокіл» (Київ). 3:4, 0:1 (б)**. «Хімік» (Воскресенськ) — «Нєфтянік» (Альметьєвськ). 3:2. 2:7. «Рязань» — «Нєфтянік» (Леніногорськ). 3:1. 1:3. «Кристал» (Електросталь) — ЦСК ВПС (Самара). 1:2. 2:1. «Капітан» (Ступіно) — «Аріада-Акпарс» (Волзьк). 2:4. 3:6. «Титан» (Клин) — «Бєлгород». 5:0. 2:4. «Кристал» (Саратов) — «Газпром-ОГУ» (Оренбург). 2:1. 2:4. «Дизель» (Пенза) — «Крилья Совєтов» (Москва). 6:5 (от), 4:3.

«Дизель» — 92 очка, «Дмитров» — 86, «Нєфтянік» А —77, «Хімік» — 75, **«Сокіл»**, «Бєлгород», «Нєфтянік» Л — по 74, «Крилья Совєтов» — 67, «Аріада» — 66, «Титан» — 53, «Рязань» — 48, «Кристал» С, ЦСК ВПС — по 47, «Кристал» Е — 46, «Газпром-ОГУ» — 39, «Капітан» — 28.

Довірили своєму

Футбол. Як ми вже повідомляли, минулої п'ятниці на засіданні виконкому ФФУ Григорій Суркіс назвав прізвище нового тренера національної збірної України. Ним став Олексій Михайличенко *(на знімку)*, котрий до цього очолював молодіжну збірну. Контракт підписано за схемою 2+2.

Олексій Михайличенко народився 30 березня 1963 року в Києві. Заслужений майстер спорту СРСР (1988). Заслужений тренер України (2003). **Тренерська кар'єра**. 2002—2004. «Динамо» (Київ). 2004—2007. Молодіжна збірна України. **Тренерські досягнення**. Чемпіон України (2003, 2004). Срібний призер чемпіонату України (2002). Володар Кубка України (2003). Срібний призер Євро-2006 (U-21). **Кар'єра гравця**. 1981—1990. «Динамо» (Київ). 1990—1991. «Сампдорія» (Італія, Генуя). 1991—1995. «Рейнджерс» (Шотландія, Глазго). За збірну СРСР провів 41 матч, забив 9 м'ячів. За збірну України провів 2 матчі. **Досягнення гравця**. Олімпійський чемпіон (1988). Срібний призер Євро-1988. Чемпіон СРСР (1985, 1986, 1990). Чемпіон Італії (1991). Чемпіон Шотландії (1992, 1993, 1994). Срібний призер чемпіонату СРСР (1988). Бронзовий призер чемпіонату СРСР (1989). Учасник Євро-1992. Найкращий футболіст СРСР (1988). **Державні нагороди**. Орден «За заслуги» II та III ступенів. Орден Дружби народів.

У тренерському штабі, очолюваному Михайличенком, працюватимуть Вадим Євтушенко, Володимир Веремеєв і Михайло Михайлов.

Свій вибір пан Суркіс пояснив так: «Я провів багато переговорів із вітчизняними та іноземними фахівцями, після чого поділився своїми думками з членами президії ФФУ. Усі разом ми дійшли висновку: в такій країні, як наша, — з величезною територією і населенням, славними футбольними традиціями — національну команду потрібно довірити саме вітчизняному наставнику. Тому серед кандидатів були найперспективніші, на наш погляд, українські тренери — Олег Протасов та Олексій Михайличенко».

«Зрештою, розглянувши всі «за» і «проти», президія вирішила рекомендувати на цю відповідальну посаду Олексія Михайличенка. Я розмовляв з Олегом Протасовим, котрий з гордістю сприйняв пропозицію ФФУ. Однак він одразу попередив, що залишиться вірним своєму клубові — «Дніпру». Водночас і сам фахівець, і члени президії слушно вирішили, що сумісництво в цьому випадку було б недоречним. Усе-таки клубний наставник на чолі національної збірної не зміг би бути абсолютно об'єктивним».

Перед голосуванням члени виконкому вислухали і самого претендента — Олексія Михайличенка. «Прекрасно розумію, наскільки це почесно та відповідально — обійняти посаду тренера національної збірної, — сказав Олексій Олександрович. — Добре усвідомлюю, які складні завдання постають перед командою. На порядку денному завдання номер один — вихід до фінальної частини чемпіонату світу-2010. Повірте, я бачу потенціал у нашої збірної для досягнення цієї мети. І контрольні зустрічі з такими серйозними суперниками, як національні команди Нідерландів, Сербії, Туреччини і Польщі, стануть нам у пригоді під час підготовки до відбірного турніру. Звичайно, для мене важливий рівень майстерності футболістів, їхні фізичні кондиції, характер. Але такі речі, як духовність, патріотизм, для мене важать не менше».

Новий наставник також акцентував увагу на тому, що він, як ніхто інший, обізнаний із можливостями найобдарованіших молодих виконавців. Однак 44-річний тренер зазначив: умисне, штучно влаштовувати зміну поколінь у головній команді країни він не планує. «Мені дуже хочеться, щоб хтось із нинішніх гравців молодіжної збірної невдовзі опинився у національному колективі. Проте, якщо на попередній посаді в мене були певні можливості для експериментів, то віднині — навряд чи».

До речі, нинішній президент ФІФА Йозеф Блаттер є переконаним прихильником того, щоб національні збірні очолювали власні фахівці. Тому він не стримує себе, критикуючи англійців, котрі довірили національну команду італійцеві Фабіо Капелло.

Але повернімося до наших справ. Окрім затвердження Олексія Михайличенка головним тренером національної збірної, виконком ФФУ прийняв іще кілька рішень. Заслуженого тренера України Володимира Мунтяна призначено головою Комітету національних збірних. Також затверджено єдиний календар спортивно-масових заходів ФФУ на 2008 рік, план організаційних заходів із підготовки і проведення Міжнародного турніру пам'яті першого президента ФФУ Віктора Банникова. Наостанок виконком визначив склад Дирекції фінального турніру Євро-2009 (U-19) у Донецьку та Маріуполі.

Ну, а національна збірна України під орудою нового керманича вже 6 лютого в гостях зіграє товариський поєдинок із збірною Кіпру.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ).

* * *

Футбол. Санкт-Петербург (Росія). Міжнародний юнацький турнір (U-18) пам'яті Валентина Гранткіна. Збірна України посіла третє місце. Вона упевнено перегравла збірну Бельгії — 4:1. У фіналі команда Росії виграла в однолітків з Білорусі — 3:0.

ФОТОФАКТ

Алушта. Сімферопольська «Таврія» на базі Олімпійського навчально-спортивного центру «Спартак» розпочала підготовку до другої половини сезону. Підопічні Михайла Фоменка проводять так званий "втягувальний збір". Команда працює в режимі дворазових щоденних тренувань, переважно без м'яча, закладаючи підвалини фізичної підготовки.

Однак для перегляду великої групи потенційних новачків заплановані також і контрольні поєдинки. Один із них кримчани провели в неділю проти чемпіона Грузії — «Олімпі» з Руставі. «Таврія» виграла — 3:0.

На знімку: «Таврія» готується.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Велогонщик став... «священиком»

37-річний виходець з Рівненщини, чемпіон світу з велоспорту Сергій Гончар після невдалого минулорічного сезону, коли його за підозрою у вживанні допінгу виключили з німецької команди T-mobile, почав новий рік з приємної події. Нова італійська команда, яку уболівальники називають «Священики», повірила у його спортивний потенціал і підписала з ним контракт. Отож, перед українським спортсменом, який проводить тренування переважно в Італії та Німеччині, відкрилася перспектива виступити на Олімпійських іграх у Пекіні. З цього приводу титулований велогонщик заявив: «Я розумію, що це буде моя остання Олімпіада, тому хочу виступити у Піднебесній якнайкраще!»

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 111

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-215

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

